ΙΔΡΥΤΗΣ † ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ ΚΛΗΡ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΑ Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ
ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
5
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1964
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'.
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 567
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ἀριθ. 30

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΟΙ ΤΑΞΙΑΡΧΙΩΤΑΙ ΧΩΡΙΣ ΞΥΛΑ

Παρουσιασθέντες εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἐφημερίδος μας δεκάδες πτωχῶν κατοίκων τοῦ Ταξιάρχου διεμαρτύροντο ἐντόνως καὶ πικρὸν ἐξέφραζον παράπονον, ὅτι ἀπὸ τινος χρόνου ἄγονται συνεχῶς ἐνώπιον τοῦ Πταισματοδικείου τῆς πόλεῶς μας καὶ καταδικάζονται, ἐπὶ παραβάσει δασικῶν διατάξεων, ἤτοι διότι, διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν οἰκογενειῶν των, κόπτουν ὀλίγους πρίνους.

Σπεύσαντες νὰ ἐρωτήσωμεν σχετικῶς τὸ Δασαρχεῖον Πολυγύρου. καθ' ὅσον μᾶς, ἐξένισεν ὁ ἰσχυρισμὸς τῶν παραπονουμένων, ἰδία καθ' ὅσον ἀνεφέρετο εἰς τὴν κοπὴν πρίνων, ἥτις, ὡς γνωστὸν οὐδαμοῦ ἀλλαχοῦ ἀπαγορεύεται, ἐλάβαμεν τὴν ἀπάντησιν ὅτι: «Πράγματι δυνάμει δασικῆς διατάξεως ἀπαγορεύεται εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Ταξιάρχου ἡ κοπὴ ξύλων, μὴ ἐξαιρουμένων καὶ αὐτῶν τῶν πρίνων, καθ' ὅσον εἰς τοὺς κατοίκους Ταξιὰρχου ἐπιτρέπεται, ὅπως χάριν τῶν ἀναγκῶν τῶν οἰκογενειῶν των ξυλεύωνται ἐκ τμήματος τοῦ ἐκεῖ Πανεπιστημιακοῦ Δάσους, ὁριζομένου καθ' ἕκαστον ἔτος».

Ἀλλ' οἱ παραπονούμενοι, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνεκοινώσαμεν τὴν ἀνωτέρω ἀπάντησιν τοῦ Δασαρχείου Πολυγύρου ἀντέτειναν ὅτι πράγματι ὁ κ. Δασάρχης τοῦ Πανεπιστημιακοῦ Δάσους Ταξιάρχου παρέχει εἰς αὐτοὺς τὴν ἄδειαν, ὅπως ξυλεύωνται εἰς ὁριζόμενον παρ' αὐτοῦ τμῆμα τοῦ Δάσους, πλὴν ἡ ἐκ τοῦ οὕτως ὁριζομένου τμήματος τούτου ἀποκομιζομένη ξυλεία δὲν ὑπερβαίνει τὸν ἕν πέμπτον τῆς ποσότητος ξύλων τῶν ὁποίον ἔχουν ἀνάγκην.

—Τὰ ξύλα, ποὺ μᾶς δίνει ὁ κ. Γιαννακοῦ ἐφώναζον ὅλοι ὁμοῦ διαμαρτυρόμενοι δὲν ἐπαρκοῦν οὔτε γιὰ τὸν πρῶτο μῆνα τοῦ χειμῶνα. Τὶ νὰ τὰ κάνουμε τὰ παιδιὰ μας; νὰ τ' ἀφήσουμε νὰ παγώσουν; ἀναγκαζόμαστε νὰ παραβιάσουμε τὴν ἀπαγορευτικὴ διάταξη καὶ πάλι πουρνάρια κόβουμε, ποὺ σ' ὅλα τὰ χωριὰ τῆς Χαλκιδικῆς ἐπιτρέπεται νά κόβουν, δὲν κόβουμε «δέντρα». Τὶ νὰ κάνουμε;

Συνεστήσαμεν πρὸς τοὺς παραπονεμένους νὰ ἀναφερθοῦν εἰς τὸν κ. Νομάρχην, ὑποσχεθέντες, ὅτι καὶ ἡ «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ» θ' ἀνεκίνει τὸ ζήτημά των. τὸ ὁποῖον καί ἀνακινεῖ.

Ἡ τραγωδία τῶν κατοίκων τοῦ Ταξιάαχου τοῦ ἀγόνου αὐτοῦ χωρίου τοῦ Νομοῦ μας, τὸ ὁποῖον ἐντός τοῦ δάσους εὑρισκόμενον ἔζη κατὰ τὸ παρελθὸν σχεδὸν μόνον ἀπὸ αὐτὸ καὶ εἰς βάρος τῶν ὁποίων ἐγένετο κατὰ τὸ παρελθὸν ἡ ἐνίσχυσις τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, διὰ τῆς παραχωρήσεως εἰς αὐτὸ τοῦ ἀνωτέρω δάσους, τὸ ὁποῖον ἀφηρέθη ἀπὸ τοὺς ἀτυχεῖς Ταξιαρχιώτας, εἶναι γνωστὴ εἰς ὅλους τοὺς ἀναγνώστας μας ἐκ τῆς σχετικῆς κατὰ τὸ παρελθὸν ἀρθρογραφίας μας.

Τώρα, ὡς ἰσχυρίσθησαν, οἱ πτωχοὶ Ταξιαρχιῶται ὄχι μόνον νά ζήσουν δὲν ἠμποροῦν ἐκ τοῦ δάσους των, ἄλλ' οὔτε νὰ θερμανθοῦν.

Ἐὰν ἀνταποκρίνωνται πλήρως εἰς τὴν ἀλήθειαν οἱ ἰσχυρισμοὶ των, κατὰ τοὺς ὁποίους ἡ ποσότης ξυλείας, τὴν ὁποίαν, ἐπιτρέπεται εἰς αὐτοὺς νὰ ὑλοτομοῦν κατ' ἔτος ἐκ τοῦ ἀνωτέρω Πανεπιστημιακοῦ Δάσους δὲν ἐπαρκεῖ, πρὸς θέρμανσιν τῶν τέκνων των οὐδ' ἐπὶ ἕνα ἐκ τῶν πολλῶν μηνῶν τοῦ δριμυτάτου χειμῶνος τοῦ ἐγγὺς τῆς κορυφῆς τοῦ Χολομῶντος κειμένου χωρίου των, ἡ ἔναντὶ των συμπεριφορὰ τοῦ Πανεπιστημίου ἀποβαίνει ἐγκληματική, ἐνῷ τούτου ἀληθεύοντος, παντελῶς ἐπιπολαία ἐμφανίζεται καὶ ἡ δασικὴ διάταξις, ἥτις ἀπαγορεύει καὶ αὐτῶν τῶν «πουρναριῶν» τὴν κοπὴν.

Δὲν γνωρίζομεν μέχρι ποίου σημείου ἐξικνεῖται ἡ ἀλήθεια τῶν ἰσχυρισμῶν τῶν παραπονουμένων Ταξιαρχιωτῶν. Δοθέντος δ' ὅμως, ὅτι τόσοι ἄνθρωποι τόσον ἐντόνως διαμαρτύρονται. δοθείσης δι' ὡσαύτως καὶ τῆς σσβαρότητος τὴν ὁποίαν ἐμφανίζει τὸ ζήτημὰ των, νομίζομεν ὅτι ὁ κ. Νομάρχης, τοὐλάχιστον ἵνα μὴ δημιουργῆται ἡ ἐντύπωσις, ὅτι τὸ Κράτος παραμένει ἀδιάφορον εἰς τὰ παρὰ πονα τῶν πολιτῶν, δέον νὰ διατάξῃ τὴν πλήρη ἐξέτασιν τῶν, ὡς ἄνω καταγγελθέντων, διὰ δασικοῦ ὀργάνου διατασσομένου ὅπως ὑπεύθυνον ὑποβάλῃ πρὸς αὐτὸν ἔκθεσιν, ἡ ὁποία καὶ πρέπει νὰ ἀνακοινωθῇ, ἀνακοινουμένων ἐπίσης, ἐν περιπτώσει ἐπαληθεύσεως τῶν καταγγελιῶν, τῶν ληφθησομένων μέτρων.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Τοῦ Ἀρχιμανδρίτου κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΤΡΑΝΤΕΛΛΗ

Ἱεροκήρυκος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κασσανδρείας

Ὁλόκληρη ἡ ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως εἶναι μία προπομπὴ τοῦ Παναγίου πάθους τοῦ Κυρίου. Τὸ σκῆπτρον τοῦ βασιλέως, ὁ Τίμιος Σταυρός, ὁ θρόνος ἐπάνω στόν ὁποῖον θὰ ἁπλώσῃ τὰ παντάχραντα χέρια Του Ἐκεῖνος, ποὺ ἦλθε στή γῆ γιὰ νὰ σώσῃ τὸ ἀνθρώπινο γένος ἀπὸ τὴν κατάρα τῆς ἁμαρτίας, προπορεύεται. Καὶ καλούμαστε νὰ τὸν προσκυνήσουμε. μετὰ «θεολήπτου στοργῆς», νὰ περιπτυχθοῦμε τὸ «κοσμοπόθητον« Τίμιον ξύλον, τῶν «πιστῶν τὸν στηριγμὸν» καὶ «τῆς ἐκκλησίας τὸ περιτείχισμα». Ἀνάμεσα στὰ μυρίπνοα λουλούδια σκορπίζουν «τὰς φεγγοβόλους ἀστραπὰς τῆς θείας χάριτος», ὁ Τίμιος Σταυρὸς προμηνύει καὶ ἀναγγέλλει τὴν πραγματοποίησι τῆς ὑποσχέσεως τοῦ Θεοῦ, νὰ λυτρώσῃ τὸν λαὸν του.

Ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ καὶ μεῖς, ἂς σταθοῦμε μέ κατάνυξι, γιατὶ μπροστὰ μας προβάλλει ὁ βωμὸς ἐπάνω, στὸν ὁποῖο θὰ σφαγιασθῇ ὁ ἀναμάρτητος Ἰησοῦς γιὰ χάρι μας.

Τότε μόνο προσκυνοῦμε ἀληθινὰ τὸν Σταυρὸν, ὅταν ἀναγνωρίζουμε ὅτι ἐπάνω σ' Αὐτόν ἔπρεπε νὰ σταυρωθοῦμε ἐμεῖς. Καὶ ὅμως ὁ Κύριος ἀπὸ μεγάλη εὐσπλαχνία πῆρε τὴ θέσι μας. Ὡδηγήθηκε ἑκούσια στὸν τόπο τῆς ἀπεριγράπτου ὀδύνης καὶ ἐξεκένωσεν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ τὸ πανάχραντο αἷμα του. Ἀπὸ τότε ὁ Σταυρὸς ἔγινε πηγὴ ἀκένωτη τῆς χάριτὸς του καὶ τῶν εὐλογιῶν του.

Εἶναι ἀδύνατον νὰ ψάλλουμε εἰλικρινὰ «τὸν σταυρὸν Σου προσκυνοῦμε Δέσποτα», χωρὶς νὰ αἰσθανθοῦμε μέσα στὴν καρδιὰ μας τὸν σεισμὸ τῆς συντριβῆς ἀπὸ τὴν σκέψι ὅτι ἐπάνω στόν Σταυρὸ ἐπιτελέσθηκε τὸ μέγα μυστήριο τῆς σωτηρίας μας καὶ ὅτι ἐπί τοῦ Τιμίου ξύλου ἔλαβε χώραν ἡ ἐξαγορὰ μας ἀπὸ τὴν κατάρα τοῦ νόμου.

Γονατίζουμε μπροστὰ στὸ Σταυρὸ. Πρέπει νὰ γονατίσῃ καὶ ἡ καρδιὰ μας μπροστὰ Του Πρέπει νὰ ἀναγνωρίζουμε ἀρχηγὸ καὶ ἐξουσιαστὴ τῆς ζωῆς μας Ἐκεῖνον, ποὺ ἐμαρτύρησεν ἐπάνω σ' Αὐτὸν. καὶ νὰ ἐπιποθοῦμε ἀδιάκοπα νὰ τρεφώμαστε μέ τὸ πανάγιον αἷμα του καὶ νὰ μένουμε πιστοὶ καὶ ἀκλόνητοι κάτω ἀπὸ τὴν σημαία του.

Ἀληθινὸς προσκυνητὴς τοῦ Σταυροῦ τότε μόνο θὰ γίνῃς, ὅταν δὲν θὰ δεχθῆς ὡς ὁδηγητικό φῶς καμμιὰ διαθλασμένη ἀκτῖνα παρὰ μόνο τὸ πνεῦμα τῆς θυσίας καὶ τῆς ἀγάπης, ὅταν μοναδικὴ σου ἀφετηρία γιὰ κάθε σκέψι σου καὶ γιὰ κάθε πρᾶξι σου θὰ εἶνα τὸ μυστήριο τοῦ Σταυροῦ Ἂν ἐπιχειρήσῃς νὰ στρέψῃς τὰ μάτια σου σ' ἄλλο σημεῖο ἐκτὸς τοῦ Σταυροῦ, θὰ παύσῃς νὰ εἶσαι ἀληθινὸς προσκυνητὴς. γιατὶ ὁ Σταυρὸς ἀπαιτεῖ νὰ τὸν βλέπῃς ἀδιάλειπτα καὶ νὰ τὸν σκέπτεσαι χωρὶς διακοπή, σὰν ἀναμφισβήτητη πηγὴ ἐμπνεύσεως, προσανατολισμοῦ καταρτισμοῦ καὶ δυνάμεως.

Σὰν ἀληθινὸς προσκυνητὴς τοῦ Σταυροῦ πρέπει νὰ ζῇς νὰ σ' ἐμπνέῃ στὸν ἀγῶνα σου κατὰ τοῦ κακοῦ ποὺ ὑπάρχει μέσα σου καὶ τοῦ κακοῦ ποὺ ὑφίσταται ἔξω ἀπὸ σένα. Εἶναι ματαιοπονία τὸ νὰ ἐπιχειρῆς νὰ νικήσῃς τὸν ὄχλο τῆς πονηρίας, ποὺ κυκλοφορεῖ μέσα στὴν καρδιά σου. χωρὶς νὰ ἔχῃς σύμμαχο καὶ ἀντιλήπτορα τὸν Σταυρό. Τὸ κακὸ ποὺ ὑπάρχει μέσα μας ὡς ἀκάθεκτη ροπὴ σὲ κάθε φαυλότητα, ἐξουδετερώνεται μόνο μὲ τὴν δύναμι τοῦ Σταυροῦ.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελ.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΤΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΟΜΕΝ

Πολλὰ καὶ περισπούδαστα ἀνεγνώσαμεν εἰς τὴν δημοσιευομένην εἰς τὴν Ἐφημερίδα μας σπουδὴν τοῦ κ. Στεφάνου Κοτσιάνου, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ ἐθνικὴ ἐπέτειος καὶ ἡ Χαλκιδική».

Μεταξὺ αὐτῶν ὅμως ὅλως ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν μᾶς ἐπροξένησεν, ὡς ἄλλως τε θὰ ἐπροκάλεσε καὶ εἰς πάντα Χαλκιδικιώτην, ἀναγνώσαντα ταύτην, ἡ ὀρθοτάτη παρατήρησὶς του περὶ τῆς ἀπαραδέκτου περιφρονήσεως, ἥτις ἔχει ἐπιδειχθῆ μέχρι σήμερον πρὸς τὴν ἀξιολογωτάτην συμβολὴν εἰς τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἐκ τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ ἀγῶνα τῆς ἡρωϊκῆς Χαλκιδικῆς μας, ἐκ μέρους τῶν συγγραφέων τῶν σχολικῶν βιβλίων, ἀλλὰ καὶ τοῦ Κράτους, τὸ ὁποῖον, ὡς γνωστὸν ἐγκρίνει καὶ ἐκδίδει ταῦτα.

Ὁ κ. Κότσιανος ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Ὑφυπουργὸν τῆς Παιδείας κ. Ἀκρίταν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ζητεῖ νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν ἄδικον καὶ προσβλητικήν, διὰ τὸν τόπον μας, κατάστασιν.

Θέλομεν νὰ πιστεύωμεν, ὅτι ὁ κ. Ἀκρίτας προσωπικῶς ἐνδιαφερόμενος, θὰ προβῇ εἰς τὰς ἐν προκειμένῳ ἐπιβαλλομένας ἐνεργείας.

Τὰς περιμένομεν.

Η ΑΠΟΒΑΘΡΑ ΟΥΡΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ἡ ἀποβάθρα, ἡ ὁποία κατεσκευάσθη εἰς τὴν Οὐρανούπολιν εἶναι κατὰ πολὺ χειροτέρα ἐκείνης, εἰς ἀντικατάστασιν τῆς ὁποίας ἐγένετο, καίτοι ἡ τελευταία αὕτη ἦτο ξυλίνη. Ἡ κίνησις τοῦ λιμένος τῆς Οὐρανουπόλεως εἶναι ἀξιόλογος κατὰ τὸ θέρος δὲ καθίσταται λίαν ζωηρά.

Νομίζομεν, ὅτι ἐν ὄψει καὶ τῆς αὐξήσεως τῆς κινήσεως ἐν τῷ μέλλοντι, πρέπει νὰ κατασκευασθῇ ἐν Οὐρανουπόλει κανονικὴ ἀποβάθρα, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν σχετικῶν ἀναγκῶν τῆς ὡραιοτάτης αὐτῆς Κοινότητος.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΔΕΣΠΟΤΟΥΣ ΚΥΝΑΣ

Τὸ θέρος πλησιάζει καὶ ὁ κίνδυνος ἐκ τῆς λύσσης τὸ συνοδεύει. Ἡ ἀκώλυτος περιφορὰ τῶν ἀδεσπότων κυνῶν εἰς τὰς ὁδοὺς ὅλων τῶν χωρίων μας πρέπει νὰ παύσῃ, ἐκδιδομένων μερίμνῃ τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κέντρου καὶ τῆς Διοικήσεως Χωροφυλακῆς σχετικῶν διατάξεων, ἡ αὐστηρὰ τήρησις τῶν ὁποίων δέον νὰ παρακολουθηθῇ, τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων προβαινόντων εἰς τὴν ἐξόντωσιν τῶν κυνῶν, οἱ ὁποῖοι, παρὰ ταῦτα, θὰ καταλείπωνται παρὰ τῶν κυρίων των ἐλεύθεροι καὶ ἀφύλακτοι.

Νομίζομεν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ περιμένωμεν νὰ ἐμφανισθοῦν πρῶτον κρούσματα λύσσης καὶ ἔπειτα νὰ λάβωμεν τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα.

ΤΑ ΠΑΡΑΣΗΜΑ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΑΡΧΩΝ

Ἐτιμήθησαν οἱ Κοινοτάρχαι τοῦ Νομοῦ μας, διὰ τῆς ἀπονομῆς εἰς αὐτούς τοῦ ἀργυροῦ παρασήμου τοῦ Φοίνικος, διὰ τὴν εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν των κλπ.

Ὀρθὴ καὶ δικαία ἡ ἀπονεμηθεῖσα εἰς αὐτοὺς τιμή, ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι ἀποτελεῖ ἐπιβαλλομένην ἀναγνώρισιν τῶν ὑπηρεσιῶν, τὰς ὁποίας ἔχουν προσέφεραν εἰς τὴν Κοινοτικὴν Ἀνάπτυξιν. ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι θ' ἀποτελέσῃ κίνητρον καὶ δι' ἄλλους.

Ἀλλὰ διατὶ ζητεῖται παρ' ἑκάστου τῶν τιμηθέντων νὰ καταβάλῃ δραχμὰς διακοσίας (200), δηλαδὴ τὴν ὑλικὴν ἀξίαν αὐτοῦ, διὰ νὰ παραλάβῃ τὸ ἀπονεμηθὲν εἰς αὐτὸν παράσημον: Τιμῶμεν καὶ ἀρνούμεθα νὰ ἀναλάβωμεν τὴν δαπάνην τῆς ὑλικῆς ἐμφανίσεως τῆς τιμῆς, τὴν ὁποίαν ἐπονέμομεν; Τὶ εἴδους ἐφαρμογὴ τοῦ πνεύματος τῆς Οἰκονομίας εἶναι αὕτη, εἰς τὴν ὁποίαν προβαίνει ἐν προκειμένῳ τὸ Κράτος; Οἱ περισσότεροι τῶν τιμωμένων, δὲν θὰ παραλάβουν τὰ παρασημὰ των. Καὶ αὐτὸ ἀντίκειται εἰς τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπόν, ὅστις εἶναι νὰ παρακινηθοῦν καὶ ἄλλοι εἰς ἀνάλογον κοινοτικὴν δρᾶσιν, βλέποντες παρασημοφορημένους τοὺς τιμηθέντας.

Νομίζομεν, ὅτι τὸ Κράτος ἔπρεπε νὰ ὑφίσταται αὐτὸ τὴν ἄλλως τε ἀσήμαντον σχετικὴν δαπάνην.

Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΟΥΡΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Λόγω τῶν χωματουργικῶν ἔργων, τὰ ὁποῖα ἐκτελεῖ ἡ Μ.Ο.Μ.Α. ἡ διὰ λεωφορείων συγκοινωνία τῆς Οὐρανουπόλεως ἔχει διακοπῆ ἀπὸ μηνῶν.

Εἰσήλθομεν ὅμως εἰς τὴν Ἄνοιξιν καὶ ἡ τουριστικὴ κίνησις, ἡ ὁποία εἶναι ἀξιόλογος κατ' ἔτος εἰς τὴν ὡραιοτάτην Οὐρανούπολιν, θὰ ἀρχίσῃ λίαν συντόμως. Πρόδηλος ἑπομένως εἶναι ἡ ἀνάγκη τῆς ταχυτάτης ἀποπερατώσεως τῶν ὑπὸ τῆς Μ.Ο.Μ.Α. ἐκτελουμένων ἔργων καὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς διακοπείσης συγκοινωνίας.

Θέλομεν, νὰ πιστεύωμεν, ὅτι οἱ ἁρμόδιοι θὰ καταβάλουν πᾶσαν δυνατήν, σχετικὴν προσπάθειαν, ὥστε νὰ μὴ ἐπέλθῃ ἀδικαιολογήτως ἡ ἀπώλεια τοῦ πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ τουριαμοῦ χρόνου, ὅστις ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς μηνός, καθίσταται σημαντικώτατος.

Ο ΠΑΛΗΑΤΣΟΣ ΚΑΙ ΣΟΪΤΑΡΗΣ

(Γ. ΜΟΔΗ)

—=3=—

—Γελᾶμε, μπάρμπα—Σάντρε, ἀποκρίθηκε ὁ ἄλλος για τί.. γιατὶ εἶσαι γιὰ γέλοια... Γιὰ σοϊταρλίκια... Μὰ γιὰ ἄλλα; τίποτε... Σκοντάβεις ἢ κοιμᾶσαι.'.

—Κοιμάει... Κοιμάει, διώρθωσε τὸ γυφτάκι!..

Ὁ Σάντρος χτύπησε τή γροθιὰ του στὸ τραπὲζι καὶ γύρισε στὸν Ἔψιλε.

—Τὰ βλέπεις Γεώργη;! Καὶ τὰ πιτσιρίκια μὲ κοροϊδεύουν! Καὶ οἱ γκύφτοι!..

Ὁ κομισέρης Ἀλῆ Ἐφέντης ποὺ περνοῦσε ἐκείνη τὴ στιγμὴ καὶ εἶδε τὰ δυὸ «παιδιὰ» προχώρησε μέσα καὶ τὰ ἔδιωξε.

—Σιχτίρ ἀπ' ἐδῶ, τοὺς φώναξε. Πᾶτε στὰ μαγαζειά σας μὴ σᾶς κλείσω στὸ μπουντρούμι.

Ἔρριξε ἔπειτα μιὰ ἐρευνητικὴ ματιὰ γύρω του. Εἶδε τὸν Σάντρο σκυμμένο στὸ τραπέζι του.

—Καὶ σύ ἐδῶ;! τὶ κάνεις; τοῦ εἶπε.

—Ρουφάω τὸ οὖζο μου, Ἀλῆ μπέη, ἀποκρίθηκε ἐκεῖνος ἐπίσης Τούρκικα. Μὲ πιστόλια καὶ αἵματα δὲν ἔχω δουλειὰ. Κάτσε καὶ πάρε ἕνα ποτηράκι

—Ὄχι, ὄχι. Βιάζομαι.

Ὡς τόσο κατέβασε τὸ ποτηράκι. Καὶ εἶπε φιλικά.

—Στὸ ἔχω πεῖ Σάντρο. Σάν φίλος, Τὸ ξέρεις. Νὰ κόψης τὶς παρέες ποῦ τελευταῖα κάνεις Μὴν βρῆς τὸν μπελᾶ σου στὰ καλὰ καθούμενα.

—Ἐγώ;! Ἕνας φτωχὸς σοϊταρὴς;

—Τὸ ξέρω. Μὰ ὁ φίλος σου ὁ Στέφος ἔφαγε σήμερα τὸ σκα..,

—Αὐτὸς ἦταν;! εἶστε σίγουροι;

—Σάν νὰ σέ βλέπω καὶ νὰ μὲ βλέπης. Μὰ ξέφυγε μέσα ἀπὸ τὰ χέρια ὁ ἄτιμος...

—Τόσο ψηλὸς καὶ χοντρὸς!

—Σὰν λαγὸς ἔτρεξε... Βαλλαχὶ Μπιλλαχί!, Νὰ τὰ χάσης... Καὶ ἄκου. Καλλίτερα νὰ μὴ παίρνης ἐδῶ τὸ οὖζο σου.

—Γιατί, Ἀλῆ μπέη ἐφέντη, διαμαρτυρήθηκε ὁ γέρος. Εἶμαι ἕνας «ἐσνάφης» ποὺ πληρώνω τακτικὰ τοὺς φόρους.

Οἱ φόροι ἦταν λίγα γρόσια τὸ χρόνο.

—Τὸ ξέρεις καλὰ γέρικη ἀλεποῦ, τοῦ εἶπε.

—Μοῦ κάματε τόσες φορὲς ἔρευνα. Τί βρήκατε;

—Ἡ στάμνα πάει πολλὲς φορὲς στὴ βρύση. Μιὰ φορὰ σπάει.

Ἀκούστηκαν ἐκείνη τὴ στιγμὴ πιστολιὲς, ὄχι πολὺ μακρυά. Ὁ κομισέρης ἔτρεξε βρίζοντας.

Ἕνας ἄλλος Βούλγαρος ἔπεσε νεκρός.

Ὁ Σάντρος τότε θυμήθηκε τὸ πιστόλι. ποὺ εἶχε στὴ μέση του καὶ εἶπε τοῦ Ἔψιλε.

—Δὲν τό παίρνεις Γεώργη, τὸ ἔρημο; Νὰ τὸ βάλης κάπου;

—Ἐδῶ;! Μπᾶ; Μπᾶ! Μ' ἔχουν οἱ Τοῦρκοι στὸ μάτι. Πήγαινὲ το ἀλλοῦ. Ἡ κράτα το πάνω σου... Οἱ Τοῦρκοι ἑσένα δὲν σὲ πειράζουν. Καλλίτερα, πήγαινε στὸ σπίτι σου νὰ ἡσυχάσης.

Ἤθελε νὰ τὸν ξεφορτωθῆ, Ὁ Σάντρος πείσμωσε.

—Δὲν τό κουνάω, εἶπε.

Περνοῦσαν τώρα πολλοὶ ἀπ' τὸ μαγαζί. Ἔπιναν κάτι ἢ ἔτρωγαν μιὰ πάστα. Τὰ μάτια τους ἄστραφταν ἀπὸ χαρά. «Καὶ εἰς ἄλλα μὲ ὑγείαν μπάρμπα Γεώργη», ἔλεγαν. Ἦταν σπουδαῖος καὶ ὁ δεύτερος Βούλγαρος, ποὺ εἶχε βάψει μέ τὸ αἷμα του τὸ καλντερίμι τοῦ Φαρδύ. Ξέφυγαν καὶ τὰ δυὸ «παιδιὰ» καὶ ἡ Ἀστυνομία οὔτε τὴν ταυτότητα τοὺς μπόρεσε νὰ ἐξακριβώση! Οἱ γειτόνοι καθώς καὶ οἱ διαβάτες ποὺ βρέθηκαν στὸ δρόμο μεγάλωσαν τὴ σύγχυση, σκόπιμα οἱ περισσότεροι, καὶ οἱ ἄλλοι ἀπ' τὴν ταραχὴ τους. Ἄλλα ἀντ' ἄλλων εἶπαν στὶς καταθέσεις τους. Ἀκόμα καὶ δυὸ Ἀξιωματικοὶ ἔδωσαν δυὸ διαφορετικὲς ἐκδοχὲς. Ἔπεσαν τόσο ραγδαῖες καὶ ξαφνικὲς οἱ πιστολιὲς στὸν κόσμο, ὥστε ἦταν ἀνθρώπινο καθένας νὰ τὰ χάση. Εἶχε ζαλισθῆ καὶ τὰ εἶχε χάσει καὶ ὁ Τοῦρκος σωματοφύλακας, ποὺ εἶχε δεχθῆ δυὸ σφαῖρες στὸ δεξὶ του χέρι.

Ὁ κεντρικώτερος δρόμος τοῦ Μοναστηρίου εἶχε γίνει γιὰ τοὺς Βουλγάρους, ὅ,τι ἦταν τὸ «μίλι τοῦ θανάτου» τῆς Λευκωσίας γιὰ τοὺς Ἄγγλους τὰ τελευταῖα χρόνια.

Οἱ βιαστικοὶ πελάτες ἔκαναν, πώς δὲν ἔβλεπαν τον Σάντρο ἢ τόν ἔδειχναν μὲ νοήματα μεταξὺ τους καὶ χαμογελοῦσαν περιφρονητικά.

Κάτι θέλησε νὰ ρωτήσει ὁ Σάντρος καὶ οὔτε ἀπάντηση δέν πῆρε!

Ἦρθε νὰ πάρει λουκούμια γιὰ τοὺς φυλακισμένους καὶ ἡ Μαρία, ἕνα φτωχὸ καὶ ἀδύνατο κορίτσι ποὺ εἶχε κάμει πολλὲς δουλειές ἀκόμα καὶ τὶς ὄχι «καλὲς» καὶ εἶχε ἀφοσιωθῆ τώρα ὁλόψυχα στὴν Ὀργάνωσι. Κουβαλοῦσε γράμματα, περίστροφα, τρόφιμα στοὺς φυλακισμένους, ἔπλενε τὰ ἐσώρρουχά τους κλπ. Εἶχε στενὸ σύνδεσμο μὲ τὸν Σάντρο· Ἅμα «ἡσύχαζαν τὰ πράγματα, θά παντρεύονταν κιόλας.

Σὰν τὸν ἀντίκρυσε ὅμως ταράχθηκε, κοκκίνισε καὶ ἔκανε μεταβολὴ...

—Μαρία, Πᾶμε σπίτι; τῆς εἶπε μὲ τὴ γλυκύτερη φωνὴ του.

Ἐκείνη πῆρε τὰ λουκούμια καὶ τῶβαλε στὰ πόδια..

Ὁ Σάντρος ἔτρεξε πίσω της φωνάζοντας: Μαρία! Μαρία!..

Οὔτε γύρισε νὰ τὸν κοιτάξη!

Ἔμεινε στὴ μέση τοῦ δρόμου ἀκίνητος.

Ὅλοι οἱ γνωστοὶ τὸν εἶχαν ἀποκηρύξει. Ἀκόμα καὶ ἡ Μαρία;

Σκέφτηκε πρῶτα, νὰ τραβήξη γιὰ τὸ σπίτι του, μετάνοιωσε ὅμως καὶ ξαναμπῆκε ἀποφασιστικὰ στό καπηλειὸ—ζαχαροπλαστεῖο.

—Ἕνα εἰκοσιπενταράκι, Γεώργη, παράγγειλε.

Ὁ γέρος τὸν κότταξε μὲ ἀπορία.

—Πάλι ἦρθες; ἀποκρίθηκε.

—Τί; Δέ μὲ θέλεις; Πὲς τὸ καθαρὰ. Μὲ πήρατε ὅλοι, σὰ νἄχα χολέρα καὶ λέπρα

—Ὄχι παιδί μου. Πῶς σοῦ πέρασε τέτοια ἰδέα; Ἔχεις ἀκόμα οὖζο στὴν καράφα σου.

Ὁ Σάντρος γέμισε ἕνα ποτηράκι καὶ τὸ ρούφηξε διὰ μιᾶς.

—Θὰ τοὺς δείξω ἐγώ μουρμούρισε.

Μπῆκε τότε ὁ γυιὸς τοῦ Ἔψιλε, Πέτρος, σουρωμενος.

—Πατέρα, εἶπε, πάει καὶ τρίτος... Κάτω στὸ δικό τους μαχαλᾶ. Χαλάει ὁ κόσμος ἔξω. Οἱ Βούλγαροι ἐξαφανίστηκαν. Ἐμεῖς ἤπιαμε καὶ τραγουδήσαμε

—Τά σκυλιά! μουρμούρισε ὁ γέρος σφίγγοντας τὰ λίγα δόντια του'

—Ἀπόψε θὰ τὸ ρίξουμε ἔξω, θὰ γλεντήσουμε. Εἶναι μεγάλη μέρα. Τἄχασαν καὶ οἱ Τοῦρκοι καὶ οἱ Ἰταλιάνοι ἀξιωματικοί. (Οἱ Ἰταλοὶ εἶχαν ἀναλάβει τὴν ὀργάνωση τῆς χωροφυλακῆς στὸ βιλαέτι τοῦ Μοναστηρίου).

Ἔβγαλε τὸ φεσάκι του καὶ τὸ πέταξε στὸν πάγκο.

—Μπᾶ! Καὶ σὺ ἐδῶ εἶσαι;. φώναξε, σὰν εἶδε τὸ Σάντρο.

—Ἐδῶ εἶναι, τοῦ ἀποκρίθηκε σιγανὰ καὶ ταπεινά.

—Ἔχεις χαιρετίσματα ἀπ' τό Στέφο.

—Α! Πῶς εἶναι; Τὶ λέει;

—Λέει. πὼς εἶσαι ἕνας ἄπιστος φίλος, ἕνας μασκαρᾶς... λιποτάκτης... Θὰ σὲ γδάρη...

—Ποῦ; Ποῦ εἶναι;

—Δέν ξέρω

—Δηλαδή... δηλαδή... Δέν μέ πιστεύετε;!

—Τὶ νὰ σοῦ πῶ... Δὲν ξέρω «Μπιλμέμ» τὸ ἐξήγησε καὶ Τούρκικα.

—Καλὰ... Θὰ ἰδῆτε καὶ σεῖς...

(.(.(.(.ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΣ ΒΑΣ. ΔΑΒΙΛΑΣ
ΚΑΡΥΑΙ
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ
ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΚΑΜΕΛΙΑΣ
ΚΑΙ ΓΑΡΔΕΝΙΑΣ
ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗ ΚΑΙ
ΛΙΑΝΙΚΗ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΚΑΙ Η ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ

—=2=—

ΤΟΥ κ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΚΟΤΣΙΑΝΟΥ

***

Ἂν ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανὸς δὲν εὐλογοῦσε καὶ δὲν ὕψωνε τὴν σημαία τῆς Ἐπαναστάσεως, ἂν δὲν εἶχα με τοὺς ἡρωϊσμοὺς καὶ τὶς θυσίες τοῦ Κολοκοτρώνη, τοῦ Καραϊσκάκη τοῦ Διάκου καὶ τόσων ἄλλων ἡρώων τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαναστάσεως, ἂν δὲν μεσολαβοῦσαν τὰ ὁλοκαυτώματα τοῦ ἡρωϊκοῦ Μωρηᾶ καὶ τῆς θρυλικῆς Στερεᾶς Ἑλλάδας καθὼς καὶ τῶν ἐνδόξων νησιῶν, δὲν θὰ ἦταν δυνατὸν νὰ ἀναστηθῆ ἡ Ἑλλάδα (ἔστω καὶ στὴν μικρὴ της ἀρχικὴ ἔκταση) καὶ μετά, μὲ τὸ ἔπος τῶν Βαλκανικῶν ἀγώνων, νὰ ἐλευθερωθοῦμε καὶ μεῖς ἐδῶ πάνω τὸ 1912 ἀπὸ τὸν Τουρκικὸ ζυγό.

Τιμὴ ἀτέλειωτη καὶ αἰώνια ἡ εὐγνωμοσύνη μας στοὺς πρωτεργάτες τῆς Ἐθνικῆς Παλλιγγενεσίας καὶ τῆς ἀπελευθερώσεώς μας.

Ἀλλά, ὑπάρχει δυστυχῶς ἕνα ἀλλά.

Ὅταν γιορταζόταν τὸν Ἰούνιο τοῦ 1954 ἡ ἑκατονταετηρίδα τῆς Ἐπαναστάσεως τῆς Χαλκιδικῆς, σὲ μιὰ πρωϊνὴ ἐφημερίδα τῆς Θεσσαλονίκης δημοσίευσα στὶς 13 Ἰουνίου 1954 ἕνα ἄρθρο μου· ἔλεγα σ' αὐτό:

«Ἡ συμβολὴ τῆς Χαλκιδικῆς καὶ ἄλλων μερῶν τῆς Μακεδονίας (π.χ. τῆς Ναούσης) εἰς τοὺς ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνας τοῦ Ἔθνους δὲν ἔτυχε μέχρι σήμερον τῆς ἐπιβαλλομένης προσοχῆς καὶ ἐκτιμήσεως δὲν μνημονεύεται ἐπαρκῶς εἰς τὰ διδακτικὰ βιβλία τῶν σχολείων. Καὶ γενικώτερα ἡ συμμετοχὴ τῶν Μακεδόνων εἰς τὴν πάλην τοῦ Ἔθνους διὰ τὴν ἐλευθερίαν του δὲν ἔλαβεν ἀκόμη τὴν προσήκουσαν ἀναγνώρισιν: Ἴσως διότι οἱ συγγράψαντες τὴν Ἱστορίαν τῆς Ἐπαναστάσεως ὀλίγον χρόνον μετ' αὐτὴν καὶ ὅτε ἡ Ἑλλὰς περιελάμβανε μόνον τὴν Πελοπόννησον καὶ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα, δὲν εἶχον ὑπ' ὄψιν των ἐπαρκῆ ἱστορικὰ στοιχεῖα. Ἀλλὰ σήμερον αἱ νεώτεραι ἱστορικαὶ ἔρευναι, καὶ ἰδίως τὸ περιεχόμενον τῶν Τουρκικῶν Ἀρχείων Θεσσαλονίκης καὶ Βεροίας, ἀπέδειξαν τὴν μεγαλειώδη καὶ ἀποτελεσματικὴν εἰσφορὰν τῶν τέκνων τῆς Μακεδονίας εἰς τοὺς ἐπαναστικοὺς ἀγῶνας διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ Ἔθνους

Ἴσως διότι οἱ ἐξεγέρσεις εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα δὲν ἐπέτυχον. Ἀλλὰ τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ἐν Μακεδονία ἦταν ἐγκατεστημένοι Τουρκικοὶ πληθυσμοὶ ἐν μεγαλυτέρα ἀναλογία, τὸ ἔδαφος ἦτο πεδινόν, τουθ' ὅπερ διευκόλυνε κατὰ πολὺ τὰς κινήσεις τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ εἰς τὴν κατασταλτικὴν καὶ τρομοκρατικὴν δρᾶσιν του, καὶ ἐπὶ πλέον ἦσαν, ἐγγὺς τῶν πεδίων ἐπιχειρήσεων ἡ Θεσσαλονίκη καὶ ἡ Κωνσταντινούπολις, ἡ πρωτεύουσα τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας.

Εἶναι ἱστορικῶς ἀναντίρρητον ὅτι ἡ Μακεδονία συνέβαλεν εἰς τὴν νίκην. Ἀπησχόλησε τὰς τουρκικὰς φρουρὰς τῆς κεντρικῆς καὶ ἀνατολικῆς Μακεδονίας. Ἐνέπλεξεν εἰς τὸν ἀγῶνα τὰς 30.000 χιλιάδας στρατοῦ τοῦ Μπαϊράμ Πασᾶ καὶ 15.000 τοῦ Ἀβούλαβουτ (ἢ Ἀμπτοὺλ Αβοὺτ) πασᾶ, αἵτινες ἦσαν προωρισμέναι διὰ τοὺς ἐπαναστάτας τοῦ Νότου καὶ αἵτινες ἠναγκάσθησαν νὰ παραμείνουν εἰς τὴν Β. Ἑλλάδα διὰ τὴν καταστολὴν τῶν κινημάτων της. Καὶ δὲν γνωρίζομεν ποία θὰ ἦτο ἡ ἐξέλιξις εἰς τὸν Μωριᾶν καὶ τὴν Ρούμελην, ἐὰν τόσαι Τουρκικαὶ δυνάμεις δὲν ἦσαν καθηλωμέναι εἰς τὴν Μακεδονίαν.

Οἱ ἀγῶνες τῆς Μακεδονίας δὲν ἔχουν καταλάβει ἀκόμη τὴν πρέπουσαν θέσιν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Πάνθεον καὶ τὰ τέκνα της, τὰ ὁποῖα ἐφάνησαν ἀντάξια τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας δὲν ἐτιμήθησαν ἀκόμη ὡς ἔπρεπεν.

Εἶναι καιρὸς—ἢ μᾶλλον ἐθνικὴ ἀνάγκη—νὰ παύση αὐτὸς ὁ διαφορισμός. Καὶ πρώτη ἐνέργεια πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν, εἶναι εἰς τὰ ὑπὸ ἀνασύνταξιν σχολικὰ βιβλία, αἱ θυσίαι καὶ οἱ ἀγῶνες τῆς τῆς Β. Ἑλλάδος νὰ λάβουν τὴν προσήκουσαν θέσιν. Τὸ ἀπαιτοῦν αἱ ἑκατόμβαι τῶν ὑπὲρ τῆς πατρίδος θυσιασθέντων Χαλκιδικιωτῶν».

Τὸ μεσημέρι τῆς ἴδιας μέρας ὁμιλῶντας ἐπίσημα ὁ κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς Ἑκατονταετηρίδος παριστάμενος τότε Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Π. Κανελλόπουλος ἔλεγε:

«...Ἂν εἰς ἐσᾶς τοὺς κατοίκους τῆς Χαλκιδικῆς εἶναι γνωστὰ τὰ γεγονότα τῶν 1821 καί 1854, εἰς τοὺς πολλοὺς ὅμως εἶναι ἄγνωστα. Δὲν εἶναι γνωστὰ εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα αἱ μαρτυρικαὶ σελίδες καὶ αἱ δοκιμασίαι τῆς Βορείου Ἑλλάδος καὶ εἰδικώτερον τῆς Χαλκιδικῆς τῆς ὁποίας τιμῶμεν σήμερον τὴν ἔνδοξον καὶ μὲ αἷμα ἡρώων καὶ μαρτύρων συνυφασμένην ἱστορίαν .». Καὶ ἀκόμη «...Εἶναι ἀνάγκη ὅθεν ὅπως ἡ διδασκομένη εἰς τὰ σχολεῖα ἱστορία συμπληρωθῆ διὰ νὰ γνωρίση καὶ ὁ Νότος τὴν ἱατορίαν τοῦ Βορρᾶ. Ὁ Γορρᾶς γνωρίζει τὰ γεγονότα ποὺ ἐσημειώθησαν εἰς τὸν Νότον, ἐνῶ ὁ Νότος οὐδὲν γνωρίζει περὶ Βορρᾶ.. ».

***

Ἐπαναλαμβάνω σήμερα ἐδῶ ὅσα ἔγραφα τὸ 1954.

Γιατί, δυστυχῶς, καὶ στὸ 1964 ἔχουν τὴν θέση τους, γιατί καὶ σήμερα «ὁ Βορρᾶς γνωρίζει τὰ γεγονότα ποὺ ἐσημειώθησαν εἰς τὸν Νότον, ἐνῶ ὁ Νότος οὐδὲν γνωρίζει περὶ Βορρᾶ», γιὰ νὰ χρησιμοποιήσω τὴν ἔκφραση τοῦ κ. Π. Κανελλοπούλου.

Γιὰ τὴν κατάσταση αὐτὴ πολλοὶ φταῖνε.

Δὲν εἶναι ὅμως μικρὸ καὶ τὸ μέρος τῶν εὐθυνῶν, ποὺ βαρύνουν τοὺς ὤμους ἐκείνων, ποὺ ἐμφανίζουν καὶ ἐκπροσωποῦν τὴν Χαλκιδική. Ἀλλ' αὐτὸ εἶναι ἄλλη ἱστορία, ὅπως θἄλεγε ὁ Κίπλιγκ.

***

Ἄκουσα πολλοὺς πανηγυρικοὺς τὰ τελευταῖα χρόνια στὴ Χαλκιδική. Ἐξαίρεται ἀπὸ τοὺς ὁμιλητὲς τὸ νόημα καὶ ἡ οὐσία τοῦ Εἰκοσιένα, καὶ ὀρθά. Γιατὶ ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπαοάσταση στάθηκε τὸ πιὸ σημαντικὸ γεγονὸς τοῦ 19ου αἰῶνα, γιατὶ ἀπὸ τὴν Ἁγία Λαύρα ξεκίνησε τὸ παγκόσμιο κίνημα τῆς αὐτοδιαθέσεως, ποὺ συνεχίζεται καὶ σήμερα ἀκόμη σ' ὅλη τὴ γῆ.

Ὑμνολογοῦνται ἀπὸ τοὺς ἐκφωνητὲς τῶν λόγων οἱ ἥρωες τοῦ Εἰκοσιένα. Πολὺ σωστά. Πῆραν στὰ χέρια τους οἱ ἐθνικοὶ ἀγωνιστὲς ἕναν ἄνισο, ἀπελπισμένο καὶ ἀντίθετο πρὸς τὴν λογικὴ ἀγῶνα καὶ τὸν ἔφεραν σὲ ἕνα εὐτυχισμένο τέλος.

Ἀλλὰ δέν τονίζεται παράλληλα καὶ ὅσο πρέπει—πολλὲς φορὲς καὶ παραλείπεται ὁλότελα—ἡ συμμετοχὴ τῆς Χαλκιδικῆς στὴν πάλη τοῦ Ἔθνους. Καὶ αὐτὸ εἶναι Α ΠΑΡΑΔΕΚΤΟ.

Εἶναι ὅμως ἱερὴ ὑποχρέωση ἡ ἀπότιση φόρου τιμῆς καὶ στοὺς ἀγωνιστὲς τῆς Χαλκιδικῆς. Καί εἶναι Ἐθνικὴ ἀνάγκη ἡ ἀναγνώριση καὶ ἡ ἔξαρση τῶν Ἐθνικῶν ἀγώνων της.

Φρονηματίζουμε ἔτσι καὶ τὴν Νεολαία τῆς Χαλκιδικῆς. ὥστε νὰ φανῆ «πολλῶ κάρρων» τῶν προγόνων της γιὰ τὸ καλὸ καὶ τὸ μεγαλεῖο τῆς Πατρίδας.

Ὁ Ν. Κασομούλης, ὁ Στ. Τρικούπης, ὁ Παπαρρηγόπουλος ἀναφέρουν τοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνες τῆς Χαλκιδικῆς. Στοὺς ἓξ τόμους τῶν «Χρονικῶν» τῆς Ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἑταιρείας τῆς Χαλκιδικῆς συμπεριλαμβάνονται ἀξιόλογες μελέτες σχετικὲς μὲ τὸ θέμα αὐτό. Καὶ τὰ τελευταῖα χρόνια εἶδαν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος πολλὰ βιβλία, ποὺ περιγράφουν καὶ ἐξαίρουν τὴν συμβολὴ τῆς Χαλκιδικῆς· θὰ ἀναφέρω μερικά: τοῦ Ι. Βασδραβέλη: οἱ Μακεδόνες εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς Ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, Θεσσαλονίκη 1950, σελ. 68 καὶ ἑπ.—τοῦ ἰδίου: Ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1854 εἰς τὴν Χαλκιδικὴν χερσόννησον, Θεσ)νίκη 1959.—Α Βακαλοπούλου: 1821 καὶ 1854.—Π. Στάμου: Σύνοψις τῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἡρωϊκῶν ἀγώνων τῆς Χαλκιδικῆς, Θεσ)νίκη 1954.—τοῦ ἰδίου: Ἡ ἡρωϊκὴ Κασσάνδρα 1961.—Ι. Μαμαλάκη: Ἡ Ἐπανάσταση στὴ Χαλκιδικὴ τοῦ 1821.

Ὅπως βλέπει κανείς, ὑπάρχει πιὰ καὶ βιβλιογραφία, ἀπὸ τὴν ὁποία μπορεῖ ὁ ὁμιλητὴς νὰ ἀντλήση στοιχεῖα ἄφθονα.—Ἂν παρ' ὅλα αὐτὰ θελήση νὰ ἀγνοήση στὸ λόγο του τὴν Ἱστορία τῆς Χαλκιδικῆς, τότε ἐδῶ, στὸν τόπο αὐτὸ δὲν μπορεῖ ὁ ὁμιλητὴς αὐτὸς νὰ εἶναι ΑΝΕΚΤΟΣ.

***

Ἐτόνισα πιό πάνω ὅτι οἱ ἀγῶνες τῆς Χαλκιδικῆς δὲν ἔχουν καταλάβει ἀκόμη τὴν θέση ποὺ τοὺς ἀνήκει στὸ Ἐθνικὸ Πάνθεο. Ἀπόδειξη: Μόλις μνημονεύονται σὲ λίγες καὶ ὑποτονικὲς γραμμὲς στὰ σχολικὰ βιβλία.

Ἔχω ὑπ' ὄψιν μου τὸ σχολικό βιβλίο «Ἱστορία τῶν νεωτάτων χρόνων» τοῦ Ἀν. Λαζάρου, ποὺ διδάσκεται στὰ Γυμνάσια. Α) Στὴ σελίδα 58. πενῆντα μόλις σειρὲς ἀφιερώνονται στὴν ἐπανάσταση τοῦ 1821 τῆς Χαλκιδικῆς, χωρὶς νὰ χρωματίζεται καὶ νὰ τονίζεται ὅσο πρέπει ἡ ἀξία της καὶ ἡ συμβολὴ της γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ γενικοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνα.

Β) Γιὰ τὴν κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου (18χ3—1856) ἐπαναστατικὴ ἐξέγερση τοῦ 1854 τίποτε ἀπολύτως δὲν ἀναγράφεται. Ἀναφέρεται ἁπλῶς στὴν σελίδα 159 ὅτι «Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου, ἡ δρᾶσις τῆς Ἑλλάδος περιωρίσθη μόνον εἰς τὸν ἀνταρτικὸν πόλεμον...καὶ τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1854 ἀνταρτικὰ σώματα ὑπὸ διαφόρους ἀρχηγούς εἰσέβαλον εἰς τὴν Ἤπειρον καὶ Θεσσαλίαν, ἐνῶ ὁ γνωστὸς ὁπλαρχηγὸς Καρατάσος ἀπεβιβάζετο εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος».

Γ) Μὲ τὴν νικηφόρο εἰς βάρος τῶν Τούρκων ἔκβαση τοῦ Ρωσσοτουρκικοῦ πολέμου τοῦ 1877—78 οἱ Ρῶσσοι ἐπιβάλλουν στὸν Σουλτᾶνο τὴν συνθήκην τοῦ Ἁγίου Στεφάνου (Μάρτιας τοῦ 1878) μὲ τὴν ὁποίαν λύεται τὸ ἀνατολικὸ ζήτημα ὑπὲρ τῶν Σλάβων. Ἱδρύεται ἡ Μεγάλη Βουλγαρία, ποὺ περιλαμβάνει τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης καὶ ἀγνοεῖται ἡ Ἑλλάδα καὶ σφαγιάζονται τὰ ἐθνολογικὰ της δίκαια.

Ἡ Ἑλλάδα ἀντέδρασε. Καὶ ἐπαναστατικὸ κίνημα ὠργανώθηκε στὴν Χαλκιδική, ὅπως ἀναφέραμε πιὸ πάνω. Ἀλλὰ οὔτε λέξη στὸ βιβλίο γιὰ τὴν Χαλκιδική.

Αὐτὴ ἡ ἀγνόηση τῆς συμβολῆς τῆς Χαλκιδικῆς στοὺς ἀγῶνες τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας εἶναι ἀσυγχώρετη καὶ ἐξοργιστική.

Στὴν προσεχῆ ἀνασύνταξη τῶν σχολικῶν βιβλίων (ποὺ ἐκδίδονται μὲ δαπάνες τοῦ Κράτους ἀπὸ τὸν Ὀργανισμὸ Ἐκδόσεως Σχολικῶν βιβλίων) οἱ ἀγῶνες κρὶ οἱ θυσίες τῆς Χαλκιδικῆς πρέπει νὰ τύχουν τῆς προσοχῆς καὶ τῆς ἐκτιμήσεως, ποὺ ἐπιβάλλεται. Ἀποτελεῖ αὐτὸ ἀξίωση τοῦ Λαοῦ τῆς Χαλκιδικῆς. Ἀποτείνομαι γιὰ τὸ θέμα τοῦτο προσωπικὰ στὸν ὑφυπουργὸ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας (ποὺ εἶναι καὶ ἐκλεκτὸς πνευματικὸς ἄνθρωπος) τὸν Κύριο Λουκῆ Ἀκρίτα καὶ ἐπικαλοῦμαι τὴν ἐπέμβασή του.

***

Οἱ ἥρωες τοῦ 21 μᾶς χάρισαν ἕνα μικρὸ ἀλλὰ ἐλεύθερο ὁρμητήριο, πολύτιμο δὲ γιατὶ ὑπῆρξε ἡ βάση τοῦ νεωτέρου κράτους μας Ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, ὁ θρυλικὸς γέρος τοῦ Μωρηᾶ, ἡ ἐπικώτερη φυσιογνωμία ταῦ Ἀγῶνα, μιλῶντας στοὺς νέους στὴν Πνύκα ἐτόνισε στὸν ἐπίλογό του. «Σὲ σᾶς μένει νὰ ἰσάσετε καὶ νὰ στολίσετε τὸν τόπο, ὅπου ἐμεῖς ἐλευθερώσαμε καὶ διὰ νὰ γίνη τοῦτο πέπει νὰ ἔχετε ὡς θεμέλια τῆς πολιτείας τὴν ὁμόνοια, τὴν θρησκεία καὶ τὴν φρόνιμον ἐλευθερίαν».

Ὁ ἡρωϊκὸς ἐκεῖνος ἀγωνιστὴς ἔδειξε κείνη τὴ στιγμὴ στὸ Ἔθνος τὸ δρόμο, ποὺ πρέπει νὰ βαδίζη

Σ. ΚΟΤΣΙΑΝΟΣ

(1) Στεφάνου Α. Κοτσιάνου: Ἕνα ταξίδι στὴ Χαλκιδικὴ στὰ 1790, Ἀθήνα 1651 σελ. 12.

(2) Ἰ. Βασδραβέλλη: Ἡ Νάουσσα σελ. 5.

—=ΤΕΛΟΣ=—

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΤΕΤΡΑΣΤΙΧΟΝ

Δὲν θέλω νὰ αἰ ὥμορφη πολύ
ἐκείνη ποὺ ἡ μοῖρα μοῦ ἔτοιμάζει.
Μ' ἀρέσει ἡ ὡμορφὰ ὁποὺ μιλεῖ
κι' ὄχι ἡ ὡμορφιὰ ποὺ ξιπάζει

Ι. ΠΟΛΕΜΗΣ

"ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ,,
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ: Ι.Δ.Ε.Ε.Τ.Ω.Ε

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἰδιωτῶν	δρχ. 60
Δήμων καὶ Κοινοτ.	» 150
Νομικῶν προσώπων	» 150
Τραπεζῶν Ἑταιριῶν	» 500
Ἐξωτερικοῦ (ἀεροπορικῶς)	δολλάρια 15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεάν. Διακηρύξεις πλειστηριασμοί τὸ χιλιοστόμετρον δρχ. 150. Διαφημίσεις 0.60.

Χειρόγραφα, δημοσιευόμενα ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται

Ὑπεύθυνος: ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΣΑΝ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Σέ προηγούμενο χρονογράφημα γράφαμε γιὰ τὰ καρναβάλια. Τὸ θέμα ὅμως εἶναι τόσο πλατύ, ὥστε ἀρκεῖ νὰ θέλῃ κανεὶς νὰ γράψῃ κάτι σχετικό.

Εἶναι ὅμως νὰ ἐκπλήσσεται κανεὶς μὲ τὶς παραδοξότητες μερικῶν ἀνθρώπων.

Γιατὶ σὲ μερικὰ ἀντρόγυνα ἀντρόγυνα συμβαίνει τοῦτο τὸ παράδοξο Ὁ ἄντρας νὰ διευθύνεται ἀπ' τὴ γυναίκα του καὶ ἡ γυναίκα ἀπ' τὸν ... Ντεσσὲ. Ξέρετε ποιὸς εἶναι ὁ τελευταῖος; Αὐτὸς ποὺ λανσάρει τὶς καινούργιες μόδες

Ἔστι εἶναι ἀνίσχυρος ὁ σύζυγος ὅταν ἡ ἀγαπημένη του σύζυγος θέλει νὰ ἐπιβάλη τὴν γνώμη της πάνω στὸ ντύσιμό της καὶ τὴν σιλουέτα της. Ἀρκεῖ νὰ διατάξῃ ὁ Ντεσσὲ.

Διατάσσει ἐπὶ παραδείγματι, νὰ κρεμάσουν οἱ γυναῖκες κουδουνάκια; θὰ κρεμάσουν.

Διατάσσει βάρος λιγοστὸ καὶ μέση δαχτυλίδι; Θὰ τὸ κάνουν.

Ἄκουσα προχθὲς μέσα στὸ λεωφορεῖο τὸν ἑξῆς διάλογο μεταξὺ δύο μαθητριῶν ἀνωτέρας τάξεως Γυμνασίου.

—Ξέρεις, Ἀλίκη, ἀπὸ πότε ἔχω νὰ φάω;

—Ἀπὸ πότε, χρυσῆ μου;

—Ἐδῶ καὶ τέσσερες μέρες!

—Ἄ, ἐγὼ δὲν κάνω καὶ τέτοια δίαιτα, παρὰ μόνο μὲ ρίχτερ.

—Ναὶ ἀλλὰ ἐγὼ ἔχασα ὀκτὼ κιλά...

—.....

Ὅλ' αὐτὰ δὲν τὰ ἔλεγαν εἰς ἀκρόασιν πάντων, γιατὶ τὸ θεωροῦσαν πολὺ φυσικόν.

Γράφει κάπου ὁ Οὐάϊλντ. Ἡ μόδα πρέπει νὰ εἶναι γιὰ τῆς γυναῖκες, μιὰ πραγματικὰ ἀφόρητη ἀσχολία, γιὰ νὰ φροντίζουν κάθε τόσο.

Δυστυχῶς ὅμως καὶ κάτι χειρότερο!

Ι. Γ. ΤΑΣΙΟΣ

Χαλκιδικεῖς:

Διὰ πᾶσαν Κτηματικὴν σας Συναλλαγὴν Ἀποταθῆτε μὲ ἐμπιστοσύνη εἰς τὸ Γραφεῖον Κτηματικῶν Συναλλαγῶν ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΝΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ.

Ἀγοραί-Πωλήσεις Ἀκινήτων

Ὁδὸς Βασιλέως Ἡρακλείου ἀρ. 13, 1ος ὄροφος ἀρ. Γραφείου 2.
(= ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ =)
ΤΗΛΕΦ. 25—531

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

ΕΙΣ Ν ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΙΑΝ

Μὲ ἐξαιρετικὴν λαμπρότητα ἑωρτάσθη φέτος ἐκ τὴν κωμόπολίν μας ἡ ἐπέτειος τῆς Ἐθνικῆς Παλλιγγενεσίας. Τὸ διδακτήριον τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου καὶ Γυμνασίου μας, τὸ προαύλιον, ἡ Ἐκκλησία, τὸ Κοινοτικὸν Κατάστημα, τὰ Δημόσια γραφεῖα, αἱ οἰκεῖαι καὶ οἱ δρόμοι γενικῶς ἀπὸ τῆς προτεραίας ἔλαμπον ἀπὸ τάξιν καὶ καθαριότητα μὲ τὸν Ἐθνικὸν χρωματισμὸν μὲ τὴν πανηγυρικήν διακόσμησίν των.

Τὴν 10ην πρωϊνὴν ὥραν εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν ἐτελέσθη Δοξολογία παρουσία τῶν Ἀρχῶν καὶ τῶν κατοίκων ὅπου τὰ Σχολεῖα ἐν σώματι μετὰ τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν παρηκολούθησαν τὴν θείαν λειτουργίαν. Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησεν ὁ Δ)ντὴς τοῦ Δημ. Σχολ κ. Βασίλ Παπαστεργιόπουλος, ἐπηκολούθησεν εἰς τὸ Ἡρῶον δέησις, κατάθεσις στεφάνων τῆς Κοινότητος ὑπὸ τοῦ κ. Χαρ. Πασσαλῆ, τῆς Ἀστυνομίας ὑπὸ τοῦ ἐνωμοτάρχου κ. Κων)νου Κοτσίρα, τοῦ Γυμνασίου ὑπὸ τοῦ Δ)ντοῦ κ. Ἰωάν. Τάσιου καὶ τοῦ Δημ. Σχολείου ὑπὸ τῆς μαθητρίας Θεοδώρας Ἠλία. Ἡ χορωδία τοῦ Δημ Σχολείου ἔκλεισεν μὲ τὸν Ἐθνικὸν ὕμνον καὶ οἱ μαθηταὶ Γυμνασίου καὶ Δημοτικοῦ παρήλαον πρὸ τῶν ἐπισήμων μὲ ἐμβατήρια καὶ τυμπανοκρουσίας, καταχειροκροτηθέντες.

Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ὑπὸ τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου ἐδόθησαν δύο θεατρικαὶ παραστάσεις πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ κοινοῦ εἰς αἴθουσαν παραχωρηθεῖσαν εὐγενῶς ἀπὸ τὸν κ. Ἀθαν Τσούλου καὶ διακοσμηθεῖσαν ὑπὸ τῶν Σχολείων μας μὲ ἔργον «Μαντὼ Μαυρογέννους» καὶ ὑπὸ μαθητῶν τοῦ Δημοτ Σχολείου τὴν ἑσπέραν τῆς 25ης μὲ θεατρικὸν ἔργον «Νὰ ζῇ τὸ Μεσολόγγι», πλούσιον πρόγραμμα πλαστικῶν εἰκόνων. ἀσμάτων, σκέτς. μονολόγων, ποιημάτων καὶ ὁμιλία τοῦ διδ)λου κ. Βρασίδα Κυργιαφίνη. Ἡ ἀπόδοσις τῶν ρόλων ὑπὸ τῶν μαθητῶν καὶ ἡ ἐπιτυχία τῶν ἐκδηλώσεών των ἦτο ἄνευ προηγουμένου.

Κάτοικος

ΕΙΣ ΣΙΔΗΡΟΛΑΚΚΟΝ

Σιδηρόλακκος 26—3—64. Μὲ ἐξαιρετικὴν λαμπρότητα ἑωρτάσθη καὶ ἐφέτος εἰς τὸ Χωρίον μας ἡ Ἐθνικὴ ἐπέτειος τῆς Παλιγγεσίας.

Τὴν πρωϊαν οἱ μαθηταὶ καὶ πλεῖστοι τῶν κατοίκων μετέβησαν δι' αὐτοκινήτου εἰς τὴν Στρατονίκην καὶ παρέστησαν εἰς τὴν δοξολογίαν ἥτις ἐγένετο εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου, χοροστατοῦντος τοῦ ἱερέως Θεοδ. Κωστούδα

Τὴν 4ην ἀπογευματινὴν ἀκριβῶς ἐδόθη ὑπὸ τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τοῦ Δημ. Σχολείου, εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ἐνταῦθα ἐργατικῆς Λέσχης θεατρικὴ παράστασις, στεφθεῖσα ὑπὸ ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας.

Ἡ παράστασις ἤνοιξε μὲ τὴν εἰκόνα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ (Ταμπλὼ βιβὰν) Ἐπηκολούθησαν αἱ ἀπαγγελίαι, τὰ σκέτς, οἱ διάλογοι καὶ τὰ πατριωτικὰ τραγούδια τοῦ πλουσιωτάτου προγράμματος, μὲ θαυμαστὴν ἀπόδοσιν.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ διδάσκαλος κ. Κωνσταντῖνος Παπάζογλου ἔξεφώνησεν τὸν Πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας. Ἡ ὡραιοτάτη αὐτὴ Ἐθνικὴ ἑορτὴ ἔκλεισεν μὲ τὸν ΕΘΝΙΚΟΝ ΥΜΝΟΝ.

Παρέστησαν: ὁ Ἀρχιμηχανικὸς κ. Ἐδουάρδος Δαυΐδ, ὁ Μηχανικὸς κ. Δημ. Κοκκώνης, ὁ Ἐργοδηγὸς κ. Ἰων. Καραγιάννης μετὰ τῆς συζύγου του, ὁ Ἀστυνομικὸς Σταθμάρχης. ἡ Δ)ντρια τοῦ Δημ. Σχολείου Στρατονίκης κ. Ἀναστ Γρηγοριάδου μὲ ἅπαξάπαν τὸ προσωπικὸν τοῦ Σχολείου, τὰ μέλη τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας, ἅπαντες οἱ κάτοικοι τοῦ ἐργοταξίου, ὡς καὶ πολλοὶ κάτοικοι τῆς Στρατονίκης. Ἡ ἐπιτυχία τῆς Ἐθνικῆς ἑορτῆς ὀφείλεται εἰς τὸν ἐξαιρετικὸν καὶ ἀκούραστον διδ)λον τῶν παιδιῶν μας κ. Κων)νον Παπάζογλου, ὅστις καταβάλλει μεγίστας προσπαθείας διὰ νὰ μᾶς παρουσιάζῃ πάντοτε κάτι τὸ ἀξιοθαύμαστον.

«Ζ Γ.»

ΕΙΣ Ν ΡΟΔΑ

Μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας καὶ ἐπιβλητικότητος ἑωρτάσθη καὶ ἐφέτος ἡ Ἐθνικὴ ἐπέτειος στὸ χωριὸ μας.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς Δοξολογίας εἰς ἣν παρέστησαν οἱ κάτοικοι ἅπαντες καὶ αἱ ἀρχαὶ τοῦ τόπου, τὸ ἐκκλησίασμα κατευθύνθη πρὸς τὸ Σχολεῖον. ὅπου παρηκολούθησαν διαλόγους, ποιήματα κ.λ.π. ὑπὸ τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν ἀπαγγελθέντα, σημειώσαντα ἀρίστην ἐπιτυχίαν, καταχειροκροτηθέντων ὑπὸ πάντων. Τὴν ὡραίαν αὐτὴν τελετὴν πού χάρισαν οἱ μαθηταὶ στοὺς κατοίκους κατὰ τὴν ἐθνικὴν ἑορτήν, ὠργάνωσαν οἱ διδάσκαλοι τοῦ χωριοῦ μας Σοφία Τσισιλίδου Διευθύντρια, Ἀλέξανδρος Χοριζόπουλος, Μαρία Ματσούκη καὶ Νίκη Μπίτσιου τοὺς ὁποίους καὶ συνεχάρησαν οἱ κάτοικοι καὶ αἱ ἀρχαὶ τοῦ τόπου.

Ἡ ἑορτὴ ἔκλεισε μὲ τὸν Ἐθνικὸν ὕμνον ποὺ ἔψαλλον οἱ μαθηταί.

Δ.Κ.

ΔΡ ΑΧΙΛΛΕΥΣ Σ. ΑΡΓΑΛΙΑΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ—ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΕΓΝΑΤΙΑ 129—ΤΗΛΕΦ. 72—164
(ΠΛΗΣΙΟΝ ΚΑΜΑΡΑΣ)
ΩΡΑΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΝ: 12-1,30 καὶ 5-7 Μ.Μ.
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ
HELENA GLASTRA
ΣΠΟΥΔΑΣΑΣΑ ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝΩ
Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ 7—Τηλ. 25867
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΕΙΣ
ΠΡΟΣΩΠΟΥ—ΣΩΜΑΤΟΣ—ΜΑΚΙΓΙΑΖ—
ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΑΚΜΗΣ ΡΙΖΙΚΗ ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ Κ.Λ.Π.

ΓΕΝΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΔΥΣΙΜΑΧΟΥ ΓΡ. ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΥ
ΓΩΝΙΑ ΠΛΑΤΩΝΟΣ 11 ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ 30
Τηλ. ἀσθενῶν 79.221 — Τηλ. Ἰατρῶν 73.114
ΤΜΗΜΑΤΑ
Παθολογικὸν— Καρδιολογικὸν —Χειρουργικὸν
Γυναικολογικὸν— Ὀρθοπεδικὸν —Οὐρολογικὸν
Ὀφθαλμολογικὸν — Ὠτορινολαρυγγολογικὸν
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
Ἀκτινολογικὸν — Μικροβιολογικὸν
Δωμάτια πολυτελείας Α Βα, Β.β, Γ θέσεις
Δεκτοὶ πρὸς νοσηλείαν
Ἀνασφάλιστοι καὶ ἠσφαλισμένοι

ΑΝΘΟΚΟΜΙΚΑ

ΜΟΣΧΕΥΜΑΤΑ

Οἱ φυτοκόμοι χρησιμοποιοῦν πολὺ τὰ μοσχεύματα. Μόσχευμα λέμε κάθε μέρος τοῦ φυτοῦ, πού κόβουμε μὲ μαχαίρι κοφτερὸ καὶ τὸ φυτεύουμε στὴ γῆ, γιὰ νὰ γίνει τέλειο κι' ἀνεξάρτητο φυτό. Τὸ μέρος αὐτὸ μπορεῖ νὰ εἶναι κομμάτι καυλοῦ, κλαδιοῦ ἢ ρίζας. Μοσχεύματα παίρνουμε ἰδίως ἀπὸ μονοετῆ ἢ διετῆ κλαδιά. Τὰ κομμάτια, ποὺ κόβουμε πρέπει νἄχουν 5—10 μάτια. Τὰ φύλλα τῶν ἀειθαλῶν, τὰ κόβουμε ὡς τὴ μέση τοῦ μίσχου, ἀφήνοντας 3—4 φύλλα, στὸ ἀπάνω μέρος, γιὸ τὴν ἀναπνοὴ καὶ ἀφομοίωση. Ἐπίσης ἀφαιροῦμε ὅλα τὰ πλάγια κλαδιὰ καὶ τῶν φυλλοβολούντων καὶ τῶν ἀειθαλῶν δένδρων καὶ θάμνων.

Τὰ μοσχεύματα πρέπει νὰ τὰ φυτεύουμε λίγο πλάγια καὶ σ' ἀπόσταση 15 μὲ 30 πόντους τὸ ἕνα ἀπ' τ' ἄλλο. Ἔπειτα τὰ ποτίζουμε ἄφθονα μὲχρι πού νὰ βγάλουν ρίζες, γιατὶ καὶ ἡ ἐλάχιστη ξηρασία δὲν τ' ἀφήνει νὰ ριζοβολήσουν καὶ καταστρέφει ὅσα τυχὸν ριζίδια βγήκανε. Κάνουμε καὶ ταχτικὰ βοτανίσματα καὶ σκαλίσματα ἀρχίζουμε ὅταν ριζοβολήσουν καλά.

Κατάλληλη γῆ, γιὰ τὸ γρήγορο πιάσιμό τους εἶναι ἡ φυτογῆ μὲ ποταμίσια ἄμμο ἢ κοπρόχωμα μὲ ἐλαφρὴ γῆ. Τὰ μοσχεύματα τῶν ξυλωδῶν φυτῶν (δένδρων καὶ θάμνων) μποροῦμε νὰ τὰ φυτεύουμε καὶ τὴν Ἄνοιξη, κάνωντας ὅμως τὴν ἑξῆς προετοιμασία:

Τὸ Δεκέμβρη μέ Γενάρη κόβουμε ὅσα μοσχεύματα χρειάζονται ἀπὸ κάθε εἶδος καὶ τὰ κάνουμε δέματα. Ἔπειτα τὰ βάζουμε μέσα σ' ἕνα λάκκο μὲ τὴν κορφὴ τους πρὸς τὰ κάτω καὶ τὰ παραχώνουμε. Ὁ λάκκος πρέπει νἆναι βαθύτερος 30—40 πόντους ἀπ' τὰ μοσχεύματα. Μὲ τὸ χῶμα ἀνακατώνουμε καὶ καλὰ χωνευμένη κοπριά! Κατὰ τὸν Ἀπρίλη τὰ ξεπαραχώνουμε καὶ βλέπουμε, ὅτι ἔβγαλαν πολλὰ ριζίδια. Καὶ τότε τὰ φυτεύουμε.

ΤΟ ΓΝΩΣΤΟΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΦΕΙΟΝ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΛΑΣΠΑ
ΚΑΨΟΧΩΡΑ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΣ
Λόγω πληθώρας ἐργασίας ἐξ' ὅλης τῆς περιοχῆς Κασσάνδρας καὶ Ν. Μουδανιῶν, ὑπεχρεώθη διὰ τὴν καλλιτέραν καὶ ταχυτέραν ἐξυπηρέτησιν κατὰ τόπους τῶν πελατῶν του, νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀγορὰν αὐτοκινήτου.
Δέχεται παραγγελίας, καὶ ἀναλαμβάνει τὴν κατὰ τόπους παράδοσιν.
Ἐργασία—τέχνη
ὑφάσματα—ἠγγυημένα

ΚΩΝ)ΤΙΝΟΣ ΧΡ. ΤΖΕΛΕΠΗΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
Ἐπιμελητὴς Δημοτικοῦ Νοσοκομείου
πλατεῖα Ἀριστοτέλους 7
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΡΑΒΕΛΛΟΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ—ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
Γωνία Πλάτωνος 11—
Ἰουστινιανοῦ 30
Τηλ. 73 114
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΟΥ

Η ΜΟΝΙΛΙΑ ΤΗΣ ΒΕΡΥΚΟΚΚΕΑΣ

Μιλ. Βοῦρος — Γεωπόνος

Εἶναι γνωσταὶ αἱ ζημίαι τὰς ὁποίας προκαλεῖ κατ' ἔτος ὁ μύκης τῆς Μονίλιας εἰς τὰ ὀπωροφόρα δένδρα καὶ ἰδίως εἰς τὴν Βερυκοκκέαν ἡ ὁποία καλλιεργεῖται συστηματικὰ καὶ εἰς μεγάλην ἔκτασιν εἰς τὸ χωρίον Πορταριὰ, ἐγγὺς τῶν Ν Μουδανιῶν. Αὕτη προσβάλλει ἅπασαν τὴν βλάστησιν τοῦ δένδρου ἤτοι τὸσον τοὺς καρποὺς ὅσον καὶ τὰ φύλλα ἄνθη καὶ κλώνους.

Οἱ προσβεβλημένοι καρποὶ μικροὶ καὶ μεγάλοι μαυρίζουν ζαρώνουν καὶ ξηραίνονται ἐπὶ τοῦ δένδρου προσλαμβάνοντες τὸ σχῆμα μούμιας.

Τὰ ἄνθη καὶ τὰ φύλλα ξηραίνονται καὶ μουχλιάζουν, τὰ δὲ κλωνάρια μαυρίζουν καὶ ξηραίνονται δίδοντες πολλὲς φορὲς τὴν ἐντύπωσιν ὅτι κάηκαν ἀπὸ τὴν παγωνιά, ἐνῶ ἡ πραγματικὴ αἰτία εἶναι ἡ Μονίλια.

Δυστυχῶς θεραπεία δὲν ὑπάρχει γιὰ τὴν Μονίλια ὅπως ἐξ' ἄλλου καὶ γιὰ ὅλες σχεδὸν τὶς ἀσθένειες ποὺ ὀφείλονται εἰς αὐτοὺς τοὺς μικροσκοπικοὺς φυτικοὺς ὀργανισμοὺς ποὺ ὀνομάζομε μύκητας ὅπως π.χ. ὁ περονόσπορος, ἡ ξεροτούλα τῆς μηλιᾶς κ.τ.λ.

Ὁ μόνος τρόπος ἀντιμετωπίσεως τῆς ἀσθενείας αὐτῆς εἶναι οἱ προληπτικοὶ ψεκασμοὶ μὲ Βορδιγάλειο πολτὸ (γαλαζόπετρα) καθὼς καὶ ἡ ἀφαίρεση καὶ καύση ὅλων τῶν προσβεβλημένων καρπῶν κλάδων της.

Κανονικὰ πρέπει νὰ γίνονται οἱ ἑξῆς 4 ψεκασμοί.

α) Ὁ πρῶτος ψεκασμὸς πρέπει νὰ γίνῃ τὸν χειμῶνα ἤτοι ἀπὸ τὴν πτῶσι τῶν φύλλων μέχρι τὸ ξεκίνημα τοῦ δένδρου μὲ γαλαζόπετρα 3ο)ο.

β) Ὁ δεύτερος ψεκασμὸς πρέπει νὰ γίνῃ πρὸς τὸ τέλος τοῦ χειμῶνος καὶ ὅταν ἀρχίζουν νὰ φουσκώνουν τὰ ἀνθοφόρα μάτια, μὲ γαλαζόπετρα 1ο)ο.

γ) Ὁ τρίτος ψεκασμὸς πρέπει νὰ γίνῃ ὅταν πέσουν τὰ πέταλα τῶν ἀνθέων μὲ γαλαζόπετρα 1ο)ο.

δ) καὶ ὁ τέταρτος ὅταν σχηματισθῇ ὁ καρπὸς ἤτοι 20—25 ἡμέρας μετὰ τὸν τρίτο.

Οἱ ἀνωτέρω 4 ψεκασμοὶ εἶναι ἀρκετοὶ διὰ νὰ προστατεύσουν τὶς βερυκοκιές ἀπὸ τὴν καταστρεπτικὴ Μονίλια καὶ νὰ μᾶς ἐξασφαλίσουν μίαν οἰκανοποιητικὴν ἐσοδείαν.

Η ΨΕΥΔΟΠΑΝΩΛΗΣ ΤΩΝ ΟΡΝΙΘΩΝ

Ἡ ψευδοπανώλης τῶν ὀρνίθων κατήντησε πραγματικὴ μάστιξ γιὰ τὴν χωρικὴν πτηνοτροφία μας, κάθε χρόνο δὲ ψοφοῦν χιλιάδες κότες, καὶ χάνωνται σημαντικὰ ποσὰ ἀπὸ τὰ βαλάντια τῶν ἀγροτῶν μας, ἐξ αἰτίας της.

Ἤδη μόνον ἐφέτος ψόφησαν ὅλες σχεδὸν οἱ κότες στὰ χωριὰ Σήμαντρα, Ν. Τένεδος, Ἀγ. Παντ)μων, Πορταριά, Ποτίδαια κτλ. τὸ κακὸ δὲ θὰ ἐπεκταθῇ ὁπωσδήποτε καὶ σὲ ὅλα τὰ ἄλλα χωριὰ τῆς περιοχῆς πρὸς μεγάλη ζημία τῆς ἀγροτικῆς μας οἰκονομίας.

Καὶ ὅμως ὁ τρόπος ἀντιμετωπίσεως τῆς φοβερῆς αὐτῆς ἀσθενείας εἶναι εὐκολώτατος καὶ δὲν ἀπαιτεῖ κανένα σχεδὸν ἔξοδο. Εἶναι ὁ προληπτικὸς ἐμβολιασμὸς τὸν ὁποῖον γνωρίζουν ὅλοι σχεδὸν οἱ ἀγρόται μας, ἀλλὰ ἐλάχιστοι ἐφαρμόζουν

Ἡ ψευδοπανώλης εἶναι μία ἄκρως μολυσματικὴ ἀσθένεια ὀφειλομένη εἰς ἕνα μικροσκοπικώτατο μικρόβιο (διηθητὸς ἰός).

Συνήθως μεταδίδεται μὲ τὶς μολυσμένες τροφές, τοὺς ποντικοὺς καὶ τὰ πτηνά, ἀλλὰ ὁ κυρίως τρόπος μεταδόσεως της εἶναι ὁ ἀτμοσφαιρικὸς ἀέρας γιαὐτὸ καὶ ἐπεκτείνεται τόσο ραγδαίως ἀπὸ περιοχὴ σὲ περιοχή.

Τὰ συμπτώματα τῆς ἀσθενείας παρουσιάζονται 5—14 ἡμέρας μετὰ τὴν μόλυσι, τὰ πτηνὰ δὲ παρουσιάζουν ἀνορεξία καὶ δίψα, εἶναι νωθρά, καμπουριάζουν καὶ μαυρίζει τὸ λειρὶ τους. Ἡ ἀναπνοὴ του γίνεται δύσκολη, ροχαλίζουν καὶ παρουσιάζουν διάρροια νερουλὴ κιτρινοπράσινη κιτρινόλευκη.

Συνήθως κάνουν νευρικὲς κινήσεις, περπατοῦν κυκλικὰ ἢ πρὸς τὰ ὀπίσω, πρησκλοῦν τὰ πόδια τους καὶ ψοφοῦν ὁμαδικά. Στὴν ὀξεῖα μορφὴ μέσα σὲ 2—4 ἡμέρες, στὴν βραδειὰ 4—8 ἡμέρες.

Σέ ὁποιο κοτέτσι πέσει ψευδοπανώλης, ἐφ' ὅσον βεβαίως δὲν εἶναι ἐμβολιασμένα τὰ πτηνά, δὲν ὑπάρχει τρόπος σωτηρίας οὔτε καὶ ἐνδείκνυται ὁ ἐμβολιασμὸς διότι τὰ πουλιὰ εἶναι ἤδη μολυσμένα.

Ὁ μόνος τρόπος εἶναι νὰ ἀπομονώσουμε τὰ ὑγιῆ νὰ σφάξουμε δὲ τὰ ἄρωστα τὰ ὁποῖα νὰ θάψουμε βαθειὰ σὲ ἕναν λάκκο ἀφοῦ τὰ κάψωμε προηγουμένως περεχύνοντάς τα μὲ πετρέλαιον.

Εἶναι ἐγκληματικὸ εἰς βάρος τοῦ συνόλου νὰ πετοῦν οἱ ἀγρόται τὶς ψόφιες κότες στὰ γειτονικὰ χωράφια, ἀπὸ ὅπου θὰ μεταδοθῇ ἡ ἀσθένεια σὲ ὅλο τὸ χωριό.

Τελειώνοντας ἐπαναλαμβάνομε καὶ πάλι ὅτι ὁ μόνος τρόπος γιὰ νὰ προφυλάξουμε τὶς κότες μας ἀπὸ τὴν ψευδοπανώλη εἶναι ὁ προληπτικὸς ἐμβολιασμός, ὁ ὁποῖος ὅμως πρέπει νὰ γίνεται ἀπαραιτήτως ὅταν τὰ πουλιὰ εἶναι μικρὰ ἀκόμη, δηλαδὴ ἀπὸ 2—4 μηνῶν, νὰ ἐπαναλαμβάνεται δὲ κάθε 6—8 μῆνας.

ΔΡ ΠΑΝΑΓ. Α. ΚΩΝΣΤΑΣ
ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ
Τ. ASSISTENT ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΒΟΝΝΗΣ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 5—
ΤΗΛΕΦ. 73—653
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Ὧραι Ἐπισκέψεων 1—2 & 5—7

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΕΡΤΙΛΙΝΗΣ
ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
Ὁδὸς Ἐγνατία 151
(παραπλεύρως Καμάρας)
τηλ. 72.393
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΔΕΧΕΤΑΙ: 12-2 π.μ. 6-7 μ.μ.

ΕΚΛΕΚΤΗ ΔΙΑΛΕΞΙΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην 2αν Ἀπριλίου 1964 καὶ ὥραν 5ην μ.μ., ἦλθεν εἰς τὴν πόλιν μας, κατόπιν προσκλήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Πνευματικῆς Κινήσεως Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κασσανδρείας, ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἱεροκῆρυξ κ. Λεωνίδας Παρασκευόπουλος ὅστις ἔδωσε διάλεξιν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ἐνταῦθα Δημοτικοῦ Σχολείου μὲ θέμα «Ἡμεῖς καὶ ἡ ἐποχὴ μας».

Ὁ ἐκλεκτὸς ὁμιλητὴς πατὴρ Λεωνίδας, διεξῆλθε τὸ θέμα του μὲ σαφήνειαν, ἀναφερθεὶς εἰς τὰ καταπληκτικὰ ἐπιτεύγματα τῆς συγχρόνου ἐποχῆς μας, τὰ ὁποῖα—ὡς εἶπε—τότε μόνον θὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν πορείαν τῆς πολιτιστικῆς καὶ κοινωνικῆς προόδου, ὅταν ὁ πραγματοποιῶν αὐτὴν ἄνθρωπος ἐνστερνισθῇ καὶ κάνῃ βίωμά του τὴν ἠθικὴν διδασκαλίαν τοῦ θεανθρώπου Ἰησοῦ.

Τὴν διάλεξιν παρηκολούθησαν ὁ κ. Νομάρχης Χαλκιδικῆς, ὁ κ. Δήμαρχος, αἱ Λικαστικαὶ καὶ λοιπαὶ ἀρχαὶ τῆς πόλεως καὶ ὁ λαὸς τοῦ Πολυγύρου.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΜΙΣΘΩΣΕΩΣ ΔΑΣΟΥΣ

Ἡ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει Ἱερὰ Μονὴ Μεγίστης Λαύρας τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου προκηρύσσει τὴν 17ην Ἀπριλίου 1964 νέου ἡμερολογίου ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 10ην ἕως 11ην πρωϊνὴν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὸ δασοτεμάχιον ἀπὸ Κακουδιὰ ἕως Ἀρσανὰν Ἁγίου Ἀρτεμίου καὶ κάτωθεν τοῦ Δημοσίου δρόμου τοῦ ἄγοντος διὰ Καρυάς, πρὸς ὑλοτομίαν μόνον καυσοξύλων, διενεργηθησομένην εἰς τὰ γραφεῖα αὐτῆς

Οἱ Ἐπίτροποι τῆς Μονῆς

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ

ΜΕΧΡΙ 24ΗΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ Η ΣΦΑΓΗ ΑΜΝΟΕΡΙΦΙΩΝ ΕΝ ΟΨΕΙ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

ΑΘΗΝΑΙ 3 — Δι' ἀγορανομικῆς διατάξεως, καθορίζονται τὰ χρονικὰ ὅρια τῶν ἀπαγορεύσεων σφαγῆς, πωλήσεων κλπ. τῶν ἀμνοερίφιων γάλακτος, ἐν ὄψει τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα, ὡς ἑξῆς:

1ον). Ἡ σφαγὴ ἀμνοερίφιων γάλακτος, ἐγχωρίας παραγωγῆς καὶ ἐξωτερικοῦ ἀπαγορεύεται ἀπὸ τῆς 5ης μέχρι καὶ τῆς 24ης Ἀπριλίου. 2ον) Ἡ χονδρικὴ πώλησις κρέατος τοιούτων σφαγίων, ἀπαγορεύεται ἀπὸ τῆς 8ης μέχρι καὶ τῆς 25ης Ἀπριλίου. 3ον) Ἡ λιανικὴ πώλησις κρέατος ἐκ τῶν σφαγίων τούτων, ἀπαγορεύεται ἀπὸ τῆς 12ης μέχρι καὶ τῆς 26ης Ἀπριλίου. 4ον), Ἡ παρασκευὴ καὶ προσφορὰ φαγητῶν παρὰ τῶν ἑστιατορίων κλπ. ἀπαγορεύεται ἀπὸ 15ης Ἀπριλίου μέχρι καὶ 1ης Μαΐου.

ΑΛΛΑΓΗ ΕΠΩΝΥΜΟΥ

Ἀνακοινοῦμεν ὅτι ὑπὸ τοῦ Κυπαρίσση Γουρνάρη τοῦ Ἰωάννου κατοίκου Ν. Τενέδου ἐπαγγέλματος Γεωργὸς ἐγγεγραμμένου εἰς τὰ μητρῶα ἀρρένων τῆς Κοινότητος Βάβδου ὑπὸ ἔτος γεννήσεως 1934 ὑπεβλήθησαν δικαιολογητικὰ ἀλλαγῆς τοῦ ἐπωνύμου του εἰς «Οἰκονόμου».

Καλεῖται πᾶς ἐνδιαφερόμενος ὅπως ὑποβάλῃ ἡμῖν τὰς τυχὸν ἀντιρρήσεις του ἐντὸς δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 21—3—1964
Ἐντολῇ Νομάρχου
Ὁ Δ)ντὴς
ΚΩΝ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΤΑΙ Η ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΔΟΤΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΜΒΑΚΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Ἐγνώσθη ἐκ τοῦ ὑπουργείου γεωργίας, ὅτι τοῦτο, μελετᾷ τρόπον αὐξήσεως τῆς ἐπιδοτήσεως τοῦ βάμβακος καὶ τῆς καταβολῆς τοῦ ἐπιδόματος εἰς τὴν τιμὴν τοῦ προϊόντος προκειμένου νὰ ἐπιτύχῃ αὔξησιν τῆς στρεμματικῆς ἀποδόσεως τοσούτῳ μᾶλλον ὅσον λόγῳ τῆς ἀσκηθείσης πολιτικῆς ἡ παραγωγὴ τοῦ βάμβακος ἐμειώθη σοβαρῶς. Ἡ ἀνάγκη τῆς λήψεως μέτρων ὑπὲρ τῶν βαμβακοπαραγωγῶν ἐπεβλήθη ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι πολλοὶ βαμβακοπαραγωγοὶ ἐγκατέλειψαν τὴν βαμβακοκαλλιέργειαν καὶ ἐπεδόθησαν εἰς τὴν καλλιέργειαν σίτου σπείραντες μὲ σίτον ἀκόμη καὶ τοὺς ποτιστικοὺς ἀγροὺς των. Τοῦτο εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ αὐξηθῇ ἡ σιτοκαλλιέργεια κατὰ 2.50 ἑκατομμύρια στρεμμάτων ἔναντι τῆς περυσινῆς, μέσκοπόν τήν ὑπερπαραγωγὴν σίτου καὶ τὴν ἀνάγκην νὰ προστατευθοῦν οἱ σιτοπαραγωγοὶ διὰ σοβαρῶν κονδυλίων τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Ὁ Δήμαρχος Πολυγύρου ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας πρὸς τὴν κ. Κούλαν χήραν Κ Κατσίκα διὰ τὴν δωρεὰν 500 δρχ. ὑπὲρ τῆς Δημοτικῆς Μουσικῆς εἰς μνήμην τοῦ συζύγου της Κωνσταντίνου, εὐχόμενος αἰωνίαν αὐτοῦ τὴν μνήμην.

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία Πολυγύρου, εὐχαριστεῖ θερμῶς τὴν κ. Κούλα Κ. Κατσίκα διὰ τὴν ἐκπεντακοσίων δραχμῶν δωρεὰν της εἰς μνήμην τοῦ συζύγου της.

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία

Η ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΑΣΘΕΝΩΝ ΔΙ ΕΛΙΚΟΠΤΕΡΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΑΣΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ. Τὰ ὑγειονομικὰ κέντρα πρέπει νὰ ζητοῦν τὴν χρησιμοποίησιν ἑλικοπτέρων ἢ ἀεροσκαφῶν διὰ μεταφορὰν ἀσθενῶν μόνον ἔφ' ὅσον ὑφίστανται ἀνυπέρβλητοι δυσχέρειαι διὰ μεταφορὰν εἰς Ἀθήνας πράγματι ἐχόντων ἀνάγκην ἀμέσου νοσηλείας ἀσθενῶν.

Τὰ ἀνωτέρω ἐναφέρονται εἰς ἔγγραφον τοῦ ὑπουργείου προνοίας, πρὸς τὰ ὑγειονομικὰ κέντρα.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος

Ὡς ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ τοῦ Σταυροῦ ὀφείλουμε νὰ προσβλέπουμε σ' Αὐτὸν ὡς μνημεῖον ἀγώνων θυσίας καὶ ὁλοκληρωτικῆς προσφορᾶς. Ἡ ζωή μας εἶναι γεμάτη ἀπὸ ἀντιξοότητες καὶ δυσχέρειες. Ὁ κόσμος ποὺ μᾶς περιβάλλει εἶναι γεμᾶτος πρόκλησι καὶ σκάνδαλα. Ὁ διάβολος καιροφυλακτεῖ γιὰ νὰ μᾶς ἁρπάσῃ καὶ νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ στὸ σκοτεινὸ του ἄντρον Μόνο ὅταν προσδεθοῦμε στὴ βάσι τοῦ Σταυροῦ μὲ τὰ σχοινιὰ τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν θεόν, ἀσφαλιζόμαστε ἀπὸ τὶς παγίδες τοῦ διαβόλου καὶ παραμένουμε κοντὰ στὸν Ἰησοῦν.

Μαζῆ μὲ τὸν ὑμνωδὸ ἄς ψάλλουμε καὶ μεῖς «Σταυρὲ τοῦ Χριστέ, γενοῦ ἡμῶν κατα φυγὴ καὶ δύναμις. Ἐξαφάνισον τῶν δακρύων τὴν κατήφειαν καὶ δεῖξον ἡμῖν τῆς σῆς ὡραιότητος τὴν εὐπρέπειαν».

Ο Κος ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΠΑΝΤΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ ΤΟΥ Ι.Κ.Α.

Ἐν Πολυγύρῳ 31—3—1964
Πρὸς
Τὴν Διεύθυνσιν
Τῆς Ἐφημερίδος
«ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ»
ΕΝΤΑΥΘΑ

Ἐπὶ δημοσιευθέντος σχολίου σας, ἀφορῶντος τὴν ἀνέγερσιν ὑπὸ τοῦ Ι.Κ.Α. ἰδίου Κτιρίου, διὰ τοῦ ὁποίου, ὡς διατυποῦται ἐπιρρίπτετε εὐθύνην εἰς ἡμᾶς, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσωμεν ὅτι, τάς αὐτὰς διαβεβαιώσεις τὰς ὁποίας ἀναφέρετε εἰς τό δημοσίευμα παρεῖχε καὶ εἰς ἡμᾶς προφορικῶς ὁ Διευθυντὴς τοῦ ἐνταῦθα ὑποκαταστήματος τοῦ Ι.Κ.Α. διϊσχυριζόμενος ὅτι ἐάν ὁ Δῆμος θὰ παρεῖχε δωρεὰν κατάλληλον οἰκόπεδον ἐκτάσεως δύο τουλάχιστον στρεμμάτων θὰ ἀνεγείρετο μέγα κτίριον μετὰ Πολυϊατρείου.

Τῷ ἐδηλώσαμεν ὅτι, ἄν καὶ ὁ Δῆμος δὲν ἔχει ἰδιόκτητα οἰκόπεδα, παρὰ μόνον τὰ γνωστὰ πάρκα ἀντιλαμβανόμενοι τὴν μεγάλην ὠφελιμότητα ἑνὸς τοιούτου ἱδρύματος διὰ τὴν πόλιν ἐφ' ὅσον θὰ ὑπεβάλετο ἔγγραφος αἴτησις θὰ εἰσηγούμεθα πρὸς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τὴν διάθεσιν τμήματός τινος ἐκ τῆς βάσεως τοῦ Πάρκου Πουρνάρες τὴν θέσιν τοῦ ὁποίου θεωροῦμεν καταλληλοτάτην καὶ θεματικήν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀξιοποίησιν καὶ τῆς Συνοικίας ἐκείνης

Τοιαύτη ὅμως αἴτησις δὲν μᾶς ὑπεβλέθη μέχρι σήμερον.

Παρὰ ταῦτα, εἰς τὸ ἀποσταλὲν καὶ ὑμῖν ἀντίγραφον τοῦ πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ὑποβληθέντος ὑπομνήματος μας μεταξὺ τῶν κυριωτέρων (12) ζητημάτων τῶν ἐνδιαφερόντων ἰδιαιτέρως τὸν Πολύγυρον τῶν ὁποίων ἐπιζητοῦμεν τὴν ἐπίλυσιν περιλαμβάνεται ὑπ' ἀριθ. (5) καὶ τὸ αἴτημα τοῦτο, περὶ ἀνεγέρσεως ἰδίου κτιρίου μετὰ Πολυϊατρείου τοῦ Ι.Κ.Α

Ὅταν δὲ πρό τινος ἐπληροφορήθημεν ὅτι ὁ νέος Διοικητὴς τοῦ Ι.Κ.Α. θὰ ἐπιθεωρήσῃ λίαν προσεχῶς τὰ εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα Καταστήματα τοῦ Ι.Κ.Α. ὑπεβάλαμεν τηλεγραφικὴν παράκλησιν ὅπως ἐπισκεφθῇ καὶ τὸν Πολύγυρον διὰ νὰ ἐξετάσῃ ἐπὶ τόπου πλὴν τῶν ἄλλων ἐνδιαφερόντων τοὺς ἠσφαλισμένους τοῦ Ι.Κ.Α. ζητημάτων καὶ τὸ θέμα τῆς ἀνεγέρσεως ἰδίου κτιρίου μετὰ Πολυϊατρείου.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Δήμαρχος
ΑΘ. ΚΑΡΑΓΚΑΝΗΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ὀλυμπιάδος διακηρύττει ὅτι· Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ μίσθωσις τοῦ Κοινοτικοῦ Τουριστικοῦ Περιπτέρου Ὀλυμπιάδος.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ὀλυμπιάδι καὶ ἐν τῷ Κοινοτικῷ καταστήματι τὴν 15ην τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 10—2 μ.μ.

Ἐλάχιστον ὅριον προσφορᾶς ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν 8.000 ἐτησίως καὶ μὲ διάρκειαν μισθώσεως τριῶν ἐτῶν.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας δύνανται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν καὶ ὥραν.

Ἐν Ὀλυμπιάδι τῇ 1—4—1964
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΣΤ. ΜΑΓΟΥΝΑΚΗΣ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

Πωλοῦνται 100 αἶγες γαλάριες καὶ 40 βιτυλία θηλυκὰ ἀπὸ τῆς 15ης Ἀπριλίου καὶ πέραν.

Πληροφορίαι παρὰ τοῦ πωλητοῦ Γεωργίου Κουτσούκη κατοίκου Μεταγγιτσίου.

ΕΜ. Μ. ΣΤΙΒΑΧΤΑΡΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ—ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Ἀναλαμβάνω τὴν ἐκτέλεσιν παντὸς εἴδους οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν, ἤτοι ξυλοτυπιῶν καὶ σοφάδων. Ὑλικὰ ἀρίστης ποιότητος, Ἐργασία ἐπιμελημένη καὶ ἐγγυημένη. Τιμαὶ λογικαί. Εὐκολίαι πληρωμῆς.

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ ΝΕΑ

Σήμερον οἱ πρόσκοποι τῆς πόλεῶς μας πραγματοποιοῦν τὴν πρώτην ἐαρινὴν ἡμενίαν ἐκδρομὴν εἰς τοποθεσίαν ΤΣΟΥΚΑΛΑ διὰ ἀνιχνευτικῶν σημείων.

ΕΝΑΣ ΤΑΞΙΑΡΧΙΩΤΗΣ ΕΡΩΤΑ

Ταξιάρχης 2—4—1964
Πρὸς τὴν
«Φωνὴν τῆς Χαλκιδικῆς»
Πολύγυρον

Κύριε Διευθυντά

Ἀπευθυνόμεθα πρὸς ὑμᾶς μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι μόνον δι' ὑμῶν θὰ ἀκουσθῇ ἡ φωνή μας καὶ θὰ σταματήσῃ ἡ τυραννία ἥτις ἀσκεῖται διὰ τοῦ δασολόγου κ. Γιαννακοῦ.

Ξυλεύσαντες νομίμως οἱ Συνεταιρισμοὶ Ταξιάρχου τὸ 35 δασοτεμάχιον, ὡρισμένα ξύλα εἶναι κατάλληλα διὰ τραβέρσες ντεκοβίλ, συγκεκριμένως ἐνδιαφέρθησαν τὰ Μεταλλεῖα Στρατωνίου.

Ζητήσαμεν τὴν ἄδειαν τοῦ κ. Γιαννακοῦ ὅπως μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ ἐπεξεργασθοῦμε τὰ κατάλληλα ξύλα πληρώνοντας τὸ νόμιμον τίμημα ἀντὶ 70 δραχ. 250 κατὰ τόνον, ὥστε νὰ προκύψῃ ὠφέλεια καὶ εἰς τὸ Ταμεῖον Δασῶν καὶ ἡμεῖς νὰ ἀπασχοληθοῦμε δι' ἐργασίας Ἀλλὰ ὁ κ. Γιαννακοῦ ἀπέρριψε ἀσυζήτητι τὴν πρότασίν μας εἰπὼν ὅτι «μόνον ὡς καυσόξυλα τὰ σφραγίζῃ». Ὅταν ὅμως σφραγισθοῦν ὡς καυσόξυλα πρέπει μόνον διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν νὰ διατεθοῦν. Ἡ δὲ ἐπεξεργασία των κατόπιν εἶναι παράνομος.

Ἀπετάνθημεν δι' αἰτήσεώς μας εἰς τὸ Τσμεῖον Δασῶν τοῦ Πανεπιστημίου, οἱ κ.κ. καθηγηταὶ ἀκούσαντες ἡμᾶς καὶ προφορικῶς, ἐνέκριναν ἐν Συμβουλίῳ τὴν αἴτησίν μας καὶ μᾶς ἀπήντησαν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 190)20)3)64 ἐγγράφον των.

Καὶ πάλιν ὅμως ὁ δικτάτωρ κ. Γιαννακοῦ δὲν μᾶς ἐπέτρεψε.

Καὶ ἐρωτῶμεν: Μήπως εἶναι καλύτερον καὶ δὲν τὸ γνωρίζομεν νὰ πωληθοῦν ὡς καυσόξυλα νὰ ζημειωθῇ τὸ δημόσιον 180 δραχ. κατὰ τόννον καὶ νὰ στερηθοῦν ἐργασίας πτωχοὶ δασεργάται; Ἢ μήπως γίνονται ὅλα αὐτὰ διὰ νὰ ὠφεληθοῦν παρανόμως ἄλλοι; διότι πολλὰ ἔγειναν καὶ γίνονται μὲ τὸ δάσος μας ὥστε ὅλα εἶναι πιθανά.

Εὐχαριστῶ θερμῶς
Ἕνας Ταξιαρχιώτης

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὀργανισμοῦ Σχολικῶν Κτιρίων ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία Ἀμμουλιανῆς Διακηρύττει ὅτι: Ἐκτίθεται εἰς δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν δι' ἐνιαίας ἐκπτώσεως εἰς ἀκεραίας μονάδας ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ τιμολογίου καὶ προϋπολογισμοῦ τῆς ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ ἐγκριθείσης μελέτης βάσει τῆς εὐλογωτέρας προσφορᾶς ἡ ἀνάδειξις ἀναδόχου ἐκτελέσεως ἐργασιῶν ἀποπερατώσεως οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν Διδ)ρίου, ἠλεκτρισῆς ἐγκαταστάσεως, κατασκευῆς ἀποχωρητηρίων, προϋπολογισθείσης δαπάνης δραχμῶν τριακοσίων χιλιάδων (300 000) μετὰ τῶν ἀπροβλέπτων.

Ὁ διαγωνισμὸς διεξαχθήσεται τὴν 20ην Ἀπριλίου 1964, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 12ην μεσημβρινὴν ἐν Πολυγύρῳ εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Νομομηχανικοῦ.

Δεκτοὶ ἐργολάβοι Δημ. Ἔργων κάτοχοι πτυχίου πάσης τάξεως δι' ἔργα οἰκοδομικά.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγωνισμὸν καθορίζεται εἰς ἓν τοῖς ἑκατὸν (2%) ἐπὶ τῆς συνολικῆς ἀξίας.

Πλείονες πληροφορίαι παρέχονται εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ἀμμουλιανῆς καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Δ)σεως Τεχν. Ὑπηρ. Νομοῦ Χαλκιδικῆς κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας,

Ἐν Ἀμμουλιανῇ τῇ 29—2—1964
Ὁ Πρόεδρος
Α. ΧΩΡΙΝΟΣ

ΖΗΤΕΙΤΑΙ: διπλωματοῦχος θεριζοαλωνιστικοῦ συγκροτήματος (κομπίνας) μὲ προ εργασίαν εἰς τοιούτου εἴδους μηχανήματα.

Ἀποτανθῆτε Κωνσταντῖνον Κυριακόπουλον Γομάτι—Χαλκιδικῆς.

Η ΝΙΚΗ ΕΝΙΚΗΣΕ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ Χ)ΚΗΣ ΜΕ 4—1

Ἡ ὁμὰς τῆς »ΝΙΚΗΣ» χάρισε στὸ πρώτη ἐπανεμφάνισή της στοὺς πολυπληθεῖς καὶ ἐνθέρμους φιλάθλους οἱ ὁποῖοι ἔδωσαν τὸ «παρών» ἐνισχύοντας ὑλικῶς καὶ ἠθικῶς αὐτὴν ἕνα ποδόσφαιρο ἔξοχο. μοντέρνο πρακτικὸ εὐρωπαϊκό. συγχρόνως δὲ καὶ μιὰ ἐντυπωσιακὴ νίκη ἀφοῦ ἐθριάμβευσαν σαρώνοντας τοὺς φιλοξενουμένους ἡμετέρους τοῦ Συλλόγου Φοιτητῶν Χαλκιδικῆς μὲ τὸ εὐρύ σκόρ τῶν 4—1.

Ὁμολογουμένως οἱ ποδοσφαιριστὲς τῆς ΝΙΚΗΣ καίτοι ἐστεροῦντο γηπέδου διὰ προπονήσεις λόγω τῶν ἐργασιῶν αἱ ὁποῖαι ἤρχισαν πρὸ πολλοῦ καὶ συνεχίζονται καὶ μέχρι σήμερον ἐν τούτοις ἀπέδωσαν παιγνίδι κλάσεως. Ὅλοι οἱ παῖκτες τῆς ὁμάδος ἀνεξαρτήτως θέσεως ποὺ κατεῖχον ἐκινοῦντο ἐντὸς τοῦ ἀγωνιστικοῦ χώρου θὰ λέγαμε μὲ μαθηματικὴ ἀκρίβεια οἱ δὲ εὐέλικτοι κυνηγοί της σέ κάθε κάθοδον στὴν ἀντίπαλον ὁμάδα σκορποῦσαν τὸν πανικὸν ποὺ δυσκόλως καὶ ὑπερανθρώπως οἱ ἀντίπαλοι προσπαθοῦσαν νὰ συγκρατήσουν Παρὰ ταῦτα ὅμως καίτοι ἐβομβαρδίζετο συνεχῶς ἡ ἑστία τῆς ἀντιπάλου ὁμάδος τὸ ἡμίχρονον ἔληξε μὲ 1—0 καὶ τοῦτο διότι ὁ ἡρωϊκὸς τερματοφύλαξ τοῦ Συλλόγου Φοιτητῶν Χ)κῆς Δεληθανάσης Γεώργιος ἄλλοτε μαθητὴς τοῦ γυμνασίου Πολυγύρου εὑρισκόμενος εἰς καταπληκτικὴν φόρμα ἀπέκρουε μὲ ἀπίθανες ἐκτινάξεις ὅλα τὰ σούτ τῶν ποδοσφαιριστῶν τῆς ΝΙΚΗΣ.

Στὴν ἐπανάληψη ὅμως τοῦ παιχνιδιοῦ ὁ Σύλλογος Φοιτητῶν ὕστερα ἀπὸ τὸ κανονικὸν πέναλτυ πού ἔδωσε ὁ Διαιτητὴς κ. Μήτρου (καλὸς) στὰ πρῶτα λεπτὰ ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου Φοιτητῶν ἐπισορρόπησαν κάπως τὸ παχνίδι καὶ ἠπείλησαν διὰ λίγο τὴν ἑστία τοῦ Λευκαδίτη μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Ζαχαράκην καὶ ἐνῶ τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο 1—1 εὐτυχῶς ὅμως χωρὶς συνέχεια. Διότι μετ' ὀλίγον οἱ ποδοσφαιριστὲς τῆς ΝΙΚΗΣ ἀνέλαβον καὶ πάλιν τὴν πρωτοβουλίαν μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Βετεράνον ποδοσφαιριστὴν τῆς ΝΙΚΗΣ Κων)νίδην ὁ ὁποῖος ὄχι μόνον ἐξακολουθεῖ νὰ ἀγωνίζεται πιστὸς στὸ προσκλητήριον τῆς ὁμάδος του ποὺ τὸν ἔχει ἀκόμη ἀνάγκη ἀλλὰ καὶ συνεχίζει νὰ προσφέρῃ θετικὲς ὑπηρεσίες, ἐνθουσιώδης, δημιουργικὸς καὶ ἀκατάβλητος μαχητὴς πάντοτε, ἐρρίχθησαν μὲ μανία στὸν ἀγῶνα καθηλώνοντας στὰ καρρέ τους τοὺς ἀντιπάλους καὶ οἱ ὁποῖοι δὲν ἄργησε νὰ καμφθοῦν.

Οἱ μὲ μαθηματικὴ ἀκρίβεια συνδυασμοὶ καὶ κυρίως μεταξὺ τῶν παικτῶν τῆς Νίκης Καπλάνη—Μουταφτσῆ—Ψαρρᾶ μὲ πρωταγωνιστὴ τὸν Κων)νίδη συνταράσσουν ἐκ θεμελίων τὸ ἠθικὸν τῶν παικτῶν τοῦ Συλλόγου Φοιτητῶν καὶ οἱ ἡμέτεροι δὲν θὸ χρειασθῇ πολύ νὰ παραδώσουν τὰ ὅπλα ἀμαχητὶ ἀφοῦ στὴν συνέχεια τὸ ἕνα γκόλ θὰ διαδέχεται τὸ ἄλλο καὶ μὲ πάντοτε σκορὲρ τὸν Βετεράνο Κων)νίδη, τὸ παιχνίδι πλησιάζει πρὸς τὸ τέλος του καὶ ὁ διαιτητὴς συμβουλεύεται τὸ ρολόϊ του καὶ δὲν ὑπολείπεται 1' διά τὴν λῆξιν του ποὺ βρίσκει τὴν ὁμάδα ΝΙΚΗ νικήτρια μὲ 4—1.

Ὅπως εἶπαμε καὶ στὴν ἀρχὴ δὲν ὑπῆρχε παίκτης τῆς ὁμάδος ΝΙΚΗΣ ποὺ νὰ ὑστέρησε σὲ ἀπόδοση.

Ἡ ἄμυνα καίτοι ἐπιέσθη γιὰ λίγο καὶ κυρίως στὰ πρῶτα λεπτὰ τοῦ Β' ἡμιχρόνου ἔδειξε τὰ προσόντα της συμπαγὴς ἀπροσπέλαστος. Ὁ Λευκαδίτης ὁ φιλότιμος αὐτὸς τερματοφύλαξ μὲ τὰ πλούσια καὶ πάμπολλα σωματικὰ καὶ ψυχικὰ προσόντα (σωματικὴ διάπλασις καταπληκτικὴ εὐκινησία ἑτοιμότητ, αὐτοθυσία φιλότιμο) ἦταν σωστὸς φρουρὸς τῆς ἑστίας του καὶ δὲν ἄφησε νὰ παραβιασθῇ ἡ ἑστία του ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ πέναλτυ, ἀπέκρουε εὐχερῶς ὅλα τὰ σούτ πού κάνανε οἱ παῖκτες τοῦ Συλλόγου Φοιτητῶν καὶ πολλὲς φορὲς ὅταν χρειάσθηκε ἔδειχνε τὴν μεγάλη κλήσι του, καὶ τὴν μηγάλη του ἀξία. Ὁ Κορέντης ὁ εὐκίνητος καὶ ταλαντοῦχος αὐτὸς ποδοσφαιριστὴς ἐκουράσε στὴν κυριολεξία τῆς λέξεως τὸν ποδοσφαιριστὴν τοῦ Συλλόγου φοιτητῶν Ζαχαράκη σὲ τέτοιο σημεῖο ὥστε τὸν ὑπεχρέωσε νὰ ἀγωνίζεται πρὸς τὰ μέσα τοῦ Β' ἡμιχρόνου στὴν ἄμυνα!! Πολὺ καλὸς καὶ θετικὸς καὶ ψύχραιμος παίκτης Οἱ Ράππας, Σεραφεὶμ, Λέκκας ἐπίσης καλοί. Ὁ Βασιλάκης ὁρμητικώτατος καὶ πολὺ καλὸς ἄλλὰ παίζει ὅλα γιὰ ὅλα καὶ ὑπάρχει φόβος πὼς θὰ κτυπήσῃ σὲ κανένα παιχνίδι πολὺ ἄσχημα παίζει ἄγαρμπα. Ὁ Καπλάνης ὁ ἀρχηγὸς τῆς ὁμάδος ὅποτε ἔπιανε τὴν μπάλλα στὰ πόδια του ἦταν μιὰ σοβαρὴ ἀπειλὴ γιὰ τὴν ἀντίπαλον ἑστία ἔπαιξε μὲ πολὺ κέφι καὶ ὄρεξη καθ' ὅλη τὴν διάρκεια τοῦ παιχνιδοῦ Δὲν λέει νὰ τὰ βάλῃ κάτω καὶ ἴσως γιὰ πολλὰ χρόνια θὰ προσφέρῃ μαζὶ μὲ τὸν Κων)νίδη τὶς πολύτιμες ὑπηρεσίες του στὴν ὁμάδα ποὺ ἀγάπησε καὶ πόνεσε πραγματικὰ ἀξίζει νὰ εἶναι ἀρχηγός Ὁ Ψαρρᾶς «θέλει ξύλο» μέγας τριπλαδόρος τρομερὰ ἀτομιστὴς ἡ μεγάλη κατάχρησις τῆς τρίπλας τὸν ζημιώνουν ἀφάνταστα κρῖμα τὰ μεγάλα προσόντα ποὺ διαθέτει Ἐπέτυχε τὸ πρῶτο τέρμα τῆς ὁμάδος του πάλι μὲ ἀτομικὴ προσπάθεια Πρέπει πάντως νὰ γνωρίζῃ πὼς στὸ σημερινὸ ποδόσφαιρο δὲν χρειάζονται πολλὲς τρίπλες καὶ ὅτι ζημιώνει καὶ τὴν ὁμάδα του. Ὁ Μουταφτσῆς ὁ νευρώδης αὐτὸς παίκτης καίτοι ἔπαιξε καλὰ σ' αὐτὸν τὸν ἀγῶνα πάντως παρουσιάζει κάποια σχετικὴ κάμψι δὲν γνωρίζομε πού νὰ ὀφείλεται, κουράζεται τώρα πιὸ εὔκολα ἔχασε ἐκείνη τὴν φινέτσα του θὰ λέγαμε. Γιὰ τὸν Κων)νίδη τὸ εἴπαμε καὶ πιὸ πάνω ἐπέτυχε τρία ἐκ τῶν 5 τερμάτων (τὸ ἕνα τὸ πέτυχε ὁ Ψαρρᾶς) καὶ εἶναι ὁ πονηρὸς παίκτης ποὺ ὅτον τοῦ παρουσιασθῇ ἡ εὐκαιρία δὲν τὴν χάνει εὔκολα.

Ὁ Σύλλογος Φοιτητῶν εἶχε ὡρισμένους ἱκανοὺς παῖκτας ὅπως ἦταν, ὁ Ζαχαράκης καὶ ὁ τερματοφύλαξ Δεληθανάσης ὁ ἥρως αὐτὸς τοῦ παιχνιδιοῦ χάρις στὴν αὐτοθυσία του ἡ ὁμὰς του ἀπεχώρησε μὲ τὸ 4—1 τουλάχιστον 4-5 τέρματα βέβαια ἐγλύτωσε Ἐπ' εὐκαιρία τῆς πρώτης ἐπανεμφανίσεως τῆς ΝΙΚΗΣ πρὶν κλείσωμε τὴν περιγραφή μας καὶ τὴν κριτική μας αὐτὴ θὰ πρέπει νὰ ποῦμε καὶ τὰ ἑξῆς. Μπορεῖ οἱ παῖκτες στὸν ἀγῶνα μὲ τὸν Σύλλογον Φοιτητῶν νὰ ἀπέδωσαν ὅλοι αὐτὸ ὅμως δὲν εἶναι τὸ ἄπαν. Ἡ ὁμὰς τῆς ΝΙΚΗΣ πρὸ πολλοῦ στερεῖται προπονητοῦ καὶ ὅπως οἱ μαθηταὶ δὲν μποροῦν νὰ ὑπάρξουν χωρὶς τὸν δάσκαλο ἔτσι καὶ οἱ ποδοσφαιρισταὶ δὲν μποροῦν νὰ ἐννοηθοῦν χωρὶς προπονητή. Καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν μιὰ ὁμάδα νὰ προκόψῃ ὅταν στερῆται προπονητοῦ Αὐ